

Het kind in beeld. Samen tegen kindermishandeling.

Jaarverslag 2025 VK en VECK

Geëngageerde aanpak
van kindermishandeling door de
Vertrouwenscentra Kindermishandeling
en het Vlaams Expertisecentrum
Kindermishandeling

Jaarverslag VK en VECK 2025

INHOUD

Voorwoord | 2

Missie, visie en opdrachten | 6

2025 in Cijfers. Vertrouwenscentra Kindermishandeling | 8

Getuigenis – “Zonder hulp van het VK stond ik niet waar ik vandaag sta” | 12

“Vertrouwen maakt het mogelijk om snel en zorgvuldig te handelen in het belang van het kind” | 14

SAMENWERKING TUSSEN PARKET EN VK

“Tijdens de zwangerschap kunnen we nog zoveel in beweging zetten” | 18

SAMENWERKING TUSSEN VK VLAAMS-BRABANT EN UZ LEUVEN ROND KWETSBAAR ZWANGERSCHAP

“Voor veel mensen is 1712 de eerste veilige plek om hun zorgen uit te spreken” | 20

VK MEDEWERKER IN HULPLIJN 1712

De kracht van verdragen | 22

BESCHERMEN EN VERBINDEN

Getuigenis – “Je krijgt niet altijd meteen wat je wilt” | 24

Besluitvorming bij kindermishandeling krijgt sterker gedeeld kader | 27

Uit de werkgroepen | 28

2025 in Cijfers. Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling | 30

In de kijker | 34

“Ik sta steviger in mijn schoenen wanneer een situatie verontrustend is” | 36

GETUIGENIS ELIEN BEKAERT OVER POSTGRADUAAT HULPVERLENING BIJ KINDERMISHANDELING

2025 in Cijfers. VECK-team gevaarsituaties kinderopvang | 38

Samen op zoek naar veiligheid | 40

RISICO-INSCHATTINGEN IN DE KINDEROPVANG

Bijlagen

MEER CIJFERS | 44

WIE IS WIE? | 53

VOORWOORD

Kinderen beter zien, begrijpen en beschermen

Artikel 19 van het Kinderrechtenverdrag verplicht de overheid om kinderen te beschermen tegen elke vorm van mishandeling. Dat is geen abstract principe. Het krijgt elke dag concreet vorm: wanneer iemand uit de omgeving van een kind een signaal ernstig neemt, wanneer een professional niet wegstijgt, wanneer een gezin ondersteuning krijgt, wanneer veiligheid opnieuw bespreekbaar wordt. Kortom: wanneer kinderen echt gezien, begrepen en beschermd worden. Precies daar ligt de kernopdracht van de Vertrouwenscentra Kindermishandeling (VK) en het Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling (VECK): kinderen in beeld brengen wanneer er zorgen zijn over kindermishandeling.

Meer meldingen, meer kinderen in beeld

De cijfers en verhalen in dit jaarverslag maken duidelijk hoe noodzakelijk die opdracht blijft. Ook gemediatiseerde dossiers, zoals de zaak-Raul, plaatsen die urgentie op scherp. Ze confronteren ons met de blijvende vraag: hoe kunnen we kinderen nog beter zien, begrijpen en beschermen?

In 2025 nam het aantal meldingen opnieuw toe en steeg ook het aantal kinderen dat bij de VK in beeld kwam. Met 7.642 meldingen over 11.367 kinderen bereiken we recordcijfers. Achter die cijfers schuilen kinderen, gezinnen en netwerken. Soms gaat het om acute onveiligheid. Soms om langdurige zorgen. Altijd vragen ze om zorgvuldigheid, deskundigheid en samenwerking.

De stijging in meldingen verdient aandacht. Ze weerspiegelt niet alleen de omvang van de problematiek, maar ook een groeiende bereidheid om zorgen te delen. Dat is hoopgevend. Want nog te vaak blijft kindermishandeling onder de radar. Elke melding betekent dat iemand kijkt, twijfelt, maar uiteindelijk niet wegstijgt.

Ook in 2025 kwamen de meeste meldingen vanuit scholen en Centra voor Leerlingenbegeleiding, gevolgd door organisaties uit gezondheidszorg en welzijn. Professionals die dicht bij kinderen staan, maken elke dag het verschil.

In de cijfers zien we een stijging van 10% in meldingen over lichamelijke verwaarlozing en fysieke mishandeling. Het aandeel meldingen over seksueel misbruik daalde licht met 3%. Zulke evoluties vragen blijvende analyse, zorgvuldige registratie en volgehouden maatschappelijke aandacht.

Niet elk dossier haalt het nieuws. Maar elk dossier vraagt om onze volle aandacht.

Sterke realisaties in een complex werkveld

Achter elke melding staat een kind dat afhankelijk is van volwassenen en systemen die hun verantwoordelijkheid opnemen. Dit jaarverslag toont de slagkracht waarmee de VK en het VECK daaraan blijven bouwen.

In 2025 versterkten de VK hun gezamenlijke werking, met onder meer een gedeeld kader voor risicotaxatie, besluitvorming en kwaliteitsbeleid. De dienstverlening evolueert naar een consistente, hoogwaardige aanpak, die plaatsafhankelijk is. In vorming, traumasensitief werken, medische expertise en samenwerking met parketten, Veilige Huizen, 1712 en Nupraatikerover.be investeren we elke dag in meer deskundigheid en betere bescherming.

Vanuit het VECK bereikte de Kindreflex professionals in 450 organisaties, zodat ouderschap en de veiligheid van kinderen bespreekbaar worden. Handle with Care groeide verder als samenwerking tussen politie, onderwijs en welzijn, met drie politiezones en 113 scholen, zodat kinderen sneller gezien, begrepen en beschermd worden na intrafamiliaal geweld. De Echo-Lotgenotenwerking bood met 336 leden en 120 bijeenkomsten ruimte voor erkenning, herstel en ervaringskennis. Ook de risico-inschatting in de kinderopvang werd verder uitgebouwd.

Medewerkers maken het verschil

Achter al deze realisaties staan mensen die dagelijks in complexe omstandigheden moeilijke afwegingen maken. Teams die veiligheid installeren zonder gezinnen los te laten. Artsen, psychologen, maatschappelijk werkers, administratieve krachten, projectmedewerkers, coördinatoren en directies: elk draagt vanuit zijn rol bij aan dezelfde opdracht.

Hun inzet, professionaliteit en volgehouden engagement zijn uitzonderlijk. Ze worden gedragen door bestuursorganen waarin deskundigen uit diverse sectoren zich belangeloos inzetten.

PROF. DR. FREDERIK SWINNEN

TIM STROOBANTS

Elke melding betekent dat iemand een signaal ernstig neemt en ervoor kiest niet weg te kijken.

Samen met beleid en partners bouwen aan de toekomst

In 2025 nam de werkdruk voor medewerkers toe tot een niveau dat de kwaliteitsvolle dienstverlening onder druk zette. Tegelijk met toenemende meldingen en de complexiteit ervan, vielen projectmiddelen terug en bracht het Plan Jeugdhulp belangrijke veranderingen met zich mee. De toewijding van de VK en het VECK aan al die werven maakten noodmaatregelen noodzakelijk.

Onze signalen over de werkdruk kregen gehoor. De bevoegde minister en administratie zetten belangrijke stappen om de aanpak van kindermishandeling te versterken. De erkenning van noden, de bereidheid om te investeren en de zorgvuldige dialoog over de evolutie naar één gemandateerde voorziening bieden nieuwe perspectieven. Ze creëren kansen om expertise, bescherming en samenwerking verder te verdiepen.

De uitdagingen voor de komende jaren zijn duidelijk: voldoende capaciteit, een helder mandaat, sterke samenwerking en een gedeelde maatschappelijke verantwoordelijkheid. Keuzes rond een nieuw organisatie-model, de versterking van VK en VECK, de samenwerking tussen Nupraatikerover.be en 1712 en de duurzame verankering van initiatieven zoals Kindreflex, Handle with Care en Echo, reiken verder dan tijdelijke oplossingen.

De richting is helder. We willen kinderen beter zien, beter begrijpen en beter beschermen. Dat kunnen we alleen samen, met medewerkers, melders, partners, beleid, administratie en de samenleving als geheel. De voorbije jaren is een stevig fundament gelegd. In 2025 werd duidelijk hoe noodzakelijk dat fundament is – en tegelijk hoe kwetsbaar wanneer de druk te groot wordt. Kinderen die opgroeien in onveiligheid kunnen niet wachten. Zij hebben vandaag volwassenen nodig die kijken, luisteren, handelen en blijven staan.

Prof. dr. Frederik Swennen,
*voorzitter Vlaams Expertisecentrum
Kindermishandeling*

Tim Stroobants,
*directeur Vlaams Expertisecentrum
Kindermishandeling*

Missie, visie en opdrachten

De Vertrouwenscentra Kindermishandeling en het Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling hebben een gezamenlijke missie:

- het detecteren van situaties van kindermishandeling;
- het stoppen van mishandeling en het installeren van veiligheid voor minderjarigen;
- het voorkomen van herhaling van mishandeling;
- het nastreven van individueel en relationeel herstel.

De VK en het VECK willen daarnaast de samenleving in Vlaanderen en Brussel sensibiliseren voor de problematiek van kindermishandeling. Beide organisaties werken aan de uitbreiding en de verspreiding van kennis en deskundigheid over kindermishandeling en samen pakken ze kindermishandeling in Brussel en Vlaanderen aan.

De Vertrouwenscentra Kindermishandeling werken laagdrempelig en aanklappend. Ze staan voor een integrale en gecoördineerde aanpak, systemisch en multidisciplinair.

**Maak je je zorgen over kindermishandeling?
Betrek het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling!**

Opdrachten van de Vertrouwenscentra Kindermishandeling

Hulpverlening

- ➔ Meldpunt voor hulpverlening (reguliere hulpverlening)
 - Ondersteuning hulpverlener met advies
 - Of actief traject VK --> casemanagement
- ➔ 1712: hulplijn voor burgers
 - Gedeelde samenwerking CAW en VK
- ➔ Hulp verlenen aan minderjarigen en hun gezin
- ➔ Chat Nupraatikerover.be
 - Online chathulp voor minderjarige slachtoffers van kindermishandeling, verwaarlozing en seksueel geweld, en voor iedereen die seksueel geweld meemaakt of meemaakte.
- ➔ Gemandateerde voorziening voor maatschappelijke noodzaak
 - Onderzoek of hulpverlening maatschappelijk noodzakelijk is
 - Casemanagement: organiseren en opvolgen van de hulpverlening

Deskundigheids-
bevordering

vertrouwenscentrum
Kindermishandeling

Samenwerking
met partners in
de hulpverlening

Opdrachten van het Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling

De samenleving sensibiliseren voor de problematiek van kindermishandeling

Inhoudelijke en praktijkgerichte ondersteuning van organisaties en dienstverleners voor de gepaste omgang met kindermishandeling

Adviseren over de veiligheid van baby's en peuters in kinderopvang na aanmelding door het agentschap Opgroeien

Ondersteuning van de werking van het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling

veck
vlaams
expertisecentrum
kindermishandeling

2025 in cijfers

Vertrouwenscentra Kindermishandeling

SITUERING

6

Vlaanderen en Brussel tellen samen zes Vertrouwenscentra Kindermishandeling: één in elke provincie en één in Brussel. De meeste meldingen van kindermishandeling kwamen binnen in de Vertrouwenscentra van Antwerpen (1.677) en Oost-Vlaanderen (1.549). Het laagst aantal meldingen werd genoteerd in de provincies Limburg (873) en West-Vlaanderen (771).

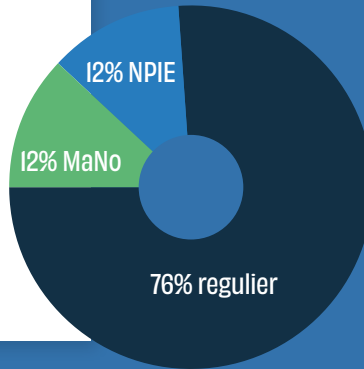

MELDINGEN

7.642

Het aantal meldingen in 2025 bij de Vertrouwenscentra Kindermishandeling, inclusief Nupraatikerover.be.

- Hiervan was 76% regulier, 12% Maatschappelijke Noodzaak en 12% Nupraatikerover.be

TYPE MELDER

SCHOOLGERELATEERDE VOORZIENINGEN 2.120 (28%)

GEZONDHEIDSZORG 1.939 (25%)

WELZIJSORGANISATIES 1.119 (15%)

PRIMAIRE OMGEVING VAN HET KIND 1.096 (14%)

POLITIONELE EN JUSTITIËLE INSTANTIES 681 (9%)

JEUGDHULP OPGROEIEN 404 (5%)

HULPLIJN 1712 225 (3%)

KETENAANPAK 38 (0,5%)

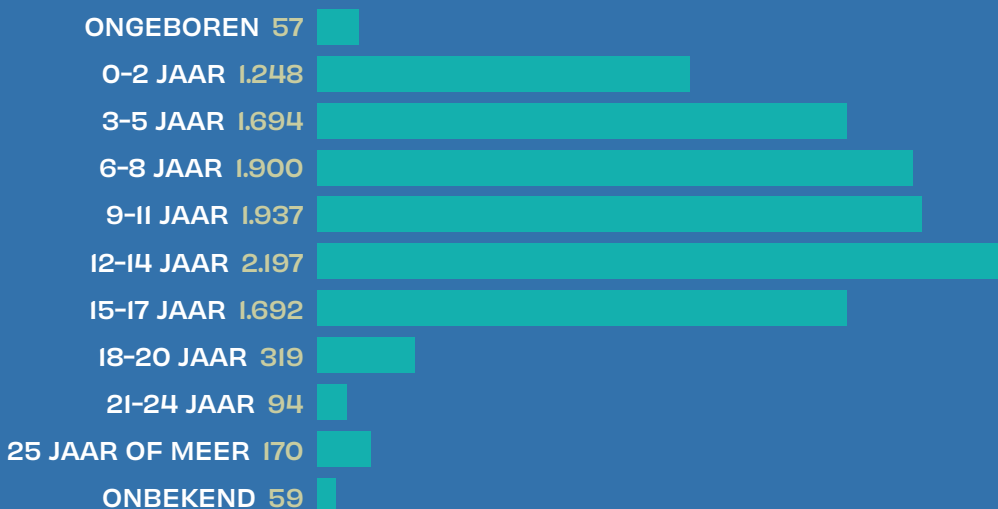
ONBEKEND 20 (0,3%)

11.367

Aantal uniek gemelde kinderen
in 2025 bedraagt 11.367

2.197

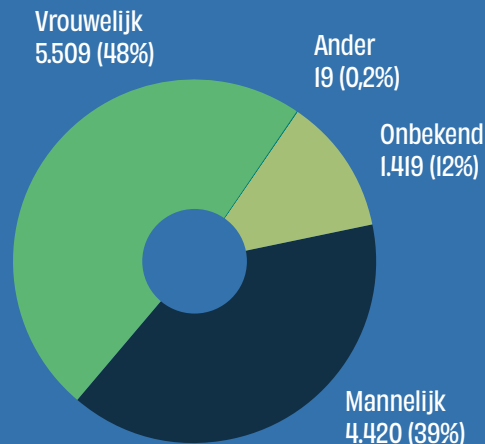
Met 2.197 kinderen is de leeftijdsgroep 12 tot 14 jaar het sterkst vertegenwoordigd in de meldingen. Toch zijn de meldingen relatief gelijkmatig verspreid over alle leeftijdsgroepen van 0 tot 17 jaar, met enkele uitlopers tot 25 jaar, voornamelijk door contactnames via Nupraatikerover.be. In 2025 waren er ook 1.305 meldingen over zeer jonge kinderen (van prenataal tot 2 jaar).

GESLACHT

48% vrouwelijk

Het aandeel gemelde meisjes (48%) ligt hoger dan het aandeel jongens (39%), maar beide aantallen liggen dicht bij elkaar dan het jaar ervoor.

Getuige

“Zonder hulp van het VK stond ik niet waar ik vandaag sta”

De 14-jarige Sofia* werd seksueel misbruikt door de partner van haar moeder Liliane.* Het parket verwees moeder en dochter door naar het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling in Limburg. Kindbegeleider Maxime Vissers en ouderbegeleider Paulien Vandekerckhove vingden moeder en dochter samen op.

Twee jaar geleden is het ondertussen. Sofia en Liliane hebben intussen een hele weg afgelegd. We praten met hen in het bijzijn van Paulien én van een tolk, want Liliane is anderstalig.

Dochter Sofia herinnert zich de eerste afspraken bij het VK-Limburg. “Ik had toen vooral nood om met iemand te praten”, zegt ze. “Wat er met mij is gebeurd, was heel moeilijk om te verwerken. Ik wist niet wat ik moest doen. Ik voelde dat ik met Maxime over alles kon praten. Die gesprekken zijn een grote steun voor mij geweest.”

In het begin vonden er wekelijks gesprekken plaats met Sofia. Later werden de afspraken minder frequent, maar de deur bleef altijd open. “Als ik nood had aan een gesprek, stonden ze altijd voor me klaar”, zegt Sofia.

Ook voor haar moeder Liliane waren de gesprekken met Paulien van groot belang. “In het begin vroeg ik mij voortdurend af: waarom is dit mijn kind overkomen”,

zegt ze. “Ik gaf mezelf de schuld. Als ik die relatie niet was aangegaan, dan was dit niet gebeurd. Door hierover met Paulien te praten, drong tot me door dat ik de schuld niet bij mezelf moest leggen. Ik ben niet degene die de feiten heeft gepleegd. Dat heeft me veel geholpen.”

Schuldgevoelens leefden er aanvankelijk ook bij Sofia zelf. “Ik dacht in het begin soms ook dat het misschien mijn eigen schuld was”, zegt ze. Vandaag weet ze beter en staat ze weer sterker.

Stap voor stap

Elk traject is anders. “In dit geval was de dader vrij snel uit beeld”, zegt Paulien. “Hij werd opgepakt, waardoor er al meteen een stuk veiligheid geïnstalleerd werd. Toch hebben we Liliane en Sofia nog vrij lang begeleid, ook al omdat er aan het misbruik al een moeilijk traject voorafging.”

De ondersteuning van het VK-Limburg ging verder dan gesprekken met moeder en

dochter. “We hebben ook gekeken welke therapie helpend kon zijn en welke ondersteuning er rond het gezin nog nodig was”, zegt Paulien.

Voor haar en haar collega Maxime was het belangrijk om erg zorgvuldig te werk te gaan. “Contact met het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling schrikt veel mensen af”, zegt ze. “Daarom proberen we, zeker in zulke gevoelige dossiers, stapsgewijs te werken. We vinden het belangrijk dat ouders en kinderen weten dat wij hulpverlening zijn, geen politie en geen justitie.”

In een taal die begrepen wordt

In het geval van Liliane was ook de inzet van een tolk essentieel. “We werken geregeld met tolken”, zegt Paulien. “Het is belangrijk dat mensen goed begrijpen wat er gezegd wordt. Zonder tolk is authentieke hulpverlening in veel gevallen niet mogelijk. Het is ook een kwestie van eerlijkheid en toegankelijkheid.”

Wat Liliane vooral treft in de begeleiding door het VK, is dat er ook daadwerkelijk iets gebeurde met haar vragen. “Bij andere diensten had ik soms het gevoel dat men maar half luisterde”, zegt ze. “Of dat ik geen stap dichterbij een oplossing kwam. Hier kreeg ik altijd snel antwoord. Als ik iets vroeg, dan werd daar iets mee gedaan.”

Dat gold ook op moeilijke momenten buiten de gesprekken zelf. “Wij zijn op een bepaald

moment zonder woonst komen te zitten”, zegt Liliane. “Ik botste overal op een muur. Maar na tussenkomst van Maxime kwam er wel beweging in ons dossier.”

Niet abrupt loslaten

Toen het traject recent werd afgerond, gebeurde dat niet van de ene dag op de andere. Elk dossier wordt afgesloten in overleg met de betrokkenen. Paulien en Maxime stemden ook af met andere hulpverleners, zoals het CLB, de huisarts en het OCMW. “Zo zorgen we ervoor dat de ondersteuning waar nodig kan voortduren. Samen met collega’s van andere instanties bekijken we wat er nog nodig is en wie dat verder mee kan opnemen”, zegt Paulien.

Vandaag gaat het beter met de Sofia. “Ik had nog veel stress door de rechtszaak, maar nu de dader veroordeeld is, gaat het beter. Ook op school gaat het weer goed. Zonder de hulp van het VK stond ik niet waar ik vandaag sta. In september wil ik naar de politieschool. Dat was vroeger al mijn droom, maar nu meer dan ooit.”

Ook haar moeder Liliane kijkt met dankbaarheid terug op het traject met Paulien en Maxime van het VK-Limburg.

“Liliane en Sofia hebben een heel moeilijke periode meegemaakt. We zijn blij dat we konden helpen”, besluit Paulien. ←

* Sofia en Liliane zijn fictieve namen om de privacy van de betrokkenen te respecteren.

“Vertrouwen maakt het mogelijk om snel en zorgvuldig te handelen in het belang van het kind”

De samenwerking tussen jeugdparket en de Vertrouwenscentra Kindermishandeling zijn de voorbije jaren zichtbaar hechter geworden. Beide partners hebben een andere opdracht, maar ontmoeten elkaar geregeld in dossiers waarin kinderen in een verontrustende of onveilige situatie opgroeien. Voor Dirk De Waele, advocaat-generaal bij het parket in Antwerpen, en Joy Eeman, directeur van VK Oost-Vlaanderen, staat één zaak voorop: kinderen goed beschermen vraagt overleg, duidelijke lijnen en wederzijds vertrouwen.

“Sinds de Vertrouwenscentra Kindermishandeling ook de opdracht hebben om maatschappelijke noodzaak te onderzoeken, is de samenwerking echt in een stroomversnelling gekomen”, zegt Joy Eeman. “We zien al jaren dat parketten ons vaker inschakelen om te bekijken welke hulp nodig is, of die hulp binnen vrijwilligheid kan worden opgestart en of de veiligheid van kinderen voldoende kan worden hersteld.”

Dirk De Waele benadrukt dat die samenwerking niet van vandaag op morgen is ontstaan. “Die vertrouwensband is over vele jaren gegroeid. Voor mij is dat ook het

slutelwoord: vertrouwen. Net dat heeft ervoor gezorgd dat parket en VK elkaar beter kennen en elkaar ook sneller vinden wanneer dat nodig is.”

Vrijwillige hulpverlening waar mogelijk

Beide gesprekspartners maken dezelfde fundamentele reflex: niet alles hoeft meteen via justitie te verlopen. “De parketten moeten beseffen dat lang niet alles gerechtelijk moet worden opgelost”, zegt Dirk De Waele. “We moeten maximaal proberen om de vrijwillige hulpverlening haar werk te laten doen.”

SAMENWERKING TUSSEN PARKET EN VK

Dat uitgangspunt leeft ook bij de Vertrouwenscentra. “Wanneer wij met een gezin aan de slag gaan, kijken we eerst wat nodig is”, zegt Joy Eeman. “Welke hulp kan worden ingezet? Welke partners zijn al betrokken? En hoe kunnen we de veiligheid van het kind herstellen? Maar als een gerechtelijke stap nodig blijkt, dan moet die ook snel en goed gezet kunnen worden.”

Daar raakt samenwerking aan een blijvend spanningsveld. Dirk De Waele: “Soms leeft nog het idee dat een contact met het parket automatisch tot vervolging leidt. Dat is jammer, want net dat overleg is bedoeld om samen af te wegen wat in een bepaalde situatie het meest aangewezen is.”

Joy Eeman erkent dat evenwicht. “Wij proberen in dossiers rond kindermishandeling eerst te werken aan veiligheid en herstel. Tegelijk blijft achteraf soms discussie mogelijk over het moment waarop de stap naar het parket is gezet. Dat verschilt van dossier tot dossier.”

Elkaar sneller vinden

Toch overheerst bij allebei het gevoel dat de samenwerking erop vooruitgegaan is. “In de tien jaar dat ik betrokken ben bij een VK, merk ik duidelijk dat we elkaar meer opzoeken”, zegt Joy Eeman. “Ook buiten de formele lijnen proberen we elkaar wederzijds te informeren. Dat is een grote winst.”

Die afstemming is belangrijk, omdat parket en VK vaak over andere signalen en informatie beschikken. “Sommige situaties komen via onze kanalen binnen en zijn niet bekend bij een parket”, zegt Joy Eeman. “Omgekeerd kan een parket zaken bij ons aanmelden die anders niet op de radar van een VK zouden komen.”

Dirk De Waele beklemtoont die wederzijdse

“
Als een gerechtelijke stap nodig blijkt, dan moet die ook snel en goed gezet kunnen worden.

— JOY EEMAN

meerwaarde. “Het parket moet kunnen rekenen op een betrouwbare partner die, als het nodig is, contact opneemt en bereid is om de noodzakelijke informatie te delen. Het gaat dan niet om nice to know, maar om need to know.”

Ook Joy Eeman ziet daar een blijvende opdracht. “Er is nog werk aan een heldere meldcode. Wanneer meld je wat? Wat is proportioneel? Wanneer is vrijwilligheid nog voldoende en wanneer moet je verder schakelen? Dat zijn vragen waar we verder in moeten groeien.”

Bezorgdheid over de toekomst

Beide gesprekspartners kijken met aandacht naar de aangekondigde veranderingen in het landschap van de gemandateerde voorzieningen. Vanaf 2027 zouden de Vertrouwenscentra Kindermishandeling niet langer een gemandateerde voorziening zijn. Dat kan gevolgen hebben voor de toegang van de Vertrouwenscentra tot het parket.

Joy Eeman: “Bij kindermishandeling moet je tijdig kunnen schakelen tussen partners. Die

directe lijn tussen een VK en het openbaar ministerie is belangrijk, zeker in situaties waarin snel moet kunnen worden opgetreden.”

Dirk De Waele kijkt met dezelfde bezorgdheid naar die evolutie. “Men zegt dat men het systeem wil vereenvoudigen, maar mijn zorg is dat daarbij expertise verloren dreigt te gaan. Ik wil die gewaarborgde lijn om gegevens te delen met het Vertrouwenscentrum niet kwijt.”

Samenwerking is geen doel op zich, maar een manier om kinderen beter te beschermen. “Als informatie te versnipperd blijft en diensten te veel naast elkaar werken, dan schiet het kind daar niets mee op”, zegt Joy Eeman. “Dan zijn we eigenlijk niet bezig met het belang van de kinderen.”

Dirk De Waele besluit in dezelfde geest: “We moeten blijven investeren in vertrouwen, in overleg en in het delen van noodzakelijke informatie. Alleen zo kunnen we samen zorgvuldig afwegen wie welke stap zet.” ←

“

Ik wil de gewaarborgde lijn
om gegevens te delen met
het Vertrouwenscentrum
niet kwijt.

— DIRK DE WAELE

“Tijdens de zwangerschap kunnen we nog zoveel in beweging zetten”

Al tien jaar werken VK Vlaams-Brabant en UZ Leuven samen in PONDO, een samenwerkingsverband voor zwangere vrouwen met een verslavingsproblematiek. De inzet is duidelijk: ouders al tijdens de zwangerschap ondersteunen, de veiligheid van het ongeboren kind versterken en, waar mogelijk, een uithuisplaatsing na de geboorte voorkomen. Voor Astrid Du Four, sociaal werker bij VK Vlaams-Brabant, en Sylvia De Ryck, vroedvrouw in UZ Leuven en perinatale coach bij Parel (perinataal aanbod regio Leuven), begint goede bescherming zo vroeg mogelijk.

PONDO ontstond in Leuven vanuit een gedeelde bezorgdheid. Astrid Du Four: “Drugshulpverlening kwam toen naar ons met de vraag hoe ze zwangere vrouwen beter konden ondersteunen. Ze maakten zich zorgen, maar hadden tegelijk schrik om die vrouwen kwijt te raken als ze te confronterend zouden zijn. Wij voelden heel sterk: hier moeten we vroeger bij raken.”

Ook in UZ Leuven groeide dat besef. Sylvia De Ryck: “We merkten dat vooral de meest kwetsbare ouders soms te weinig aandacht kregen. Ons antwoord daarop was Parel, het perinataal aanbod regio Leuven. Parel biedt ondersteuning aan ouders en

gezinnen in een moeilijke situatie. We begeleiden jaarlijks 250 tot 300 zwangerschappen. De meerderheid van die moeders zorgt goed voor haar kindje en heeft vooral extra ondersteuning nodig. Maar bij een deel van de dossiers is er echt veel verontrusting rond de veiligheid van de baby.”

Voor haar ligt precies daar de kracht van prenataal werken. “Jarenlang werd tijdens de zwangerschap vooral naar het medische gekeken. Terwijl je net in die periode nog zoveel preventief kunt doen. Je kunt hulpverlening opstarten, stabiliteit proberen opbouwen en ervoor zorgen dat er bij de geboorte al iets klaarstaat.”

SAMENWERKING TUSSEN VK VLAAMS-BRABANT EN UZ LEUVEN ROND KWETSBARE ZWANGERSCHAP

Een plan maken met ouders

PONDO brengt verschillende partners samen: het ziekenhuis, drugshulpverlening, Kind en Gezin, een CKG en het VK. Astrid Du Four: “Wij zitten daar als VK met een duidelijke missie: wat kunnen we doen zodat dit gezin niet bij ons terechtkomt? Wat is er nodig om te vermijden dat de moeilijke situatie na de geboorte verder escaleert?”

Volgens Sylvia De Ryck maakt die gezamenlijke aanpak het verschil. “Die ouders komen vaak met veel schrik binnen. Ze verwachten een tribunaal. Maar door de ouders actief te betrekken bij het opmaken van het plan, worden zij mede-eigenaar ervan. Zo begrijpen ze beter waarom bepaalde bezorgdheden er zijn en waarom bepaalde afspraken nodig zijn.”

Ze vindt het essentieel dat ouders niet alleen aangesproken worden op wat moeilijk loopt, maar ook erkend worden in hun rol. “We zeggen niet: jij bent een slechte moeder. We zeggen: er is een probleem, wat gaan we daaraan doen? Wat is er nodig zodat jij een goede start kunt maken met je kind?”

Eerlijk, aanklappend en hoopvol

Die aanpak is vrijwillig, maar niet vrijblijvend. Sylvia De Ryck: “We hebben geen mandaat om begeleiding op te leggen. Maar we zijn wel aanklappend. Zodra mensen beginnen af te haken, moeten we telkens opnieuw inschatten: laten we even ruimte, of moeten we korter op de bal spelen? Hoe houden we het contact?”

Astrid Du Four ziet hoe sterk de motivatie vaak blijft, ondanks alle moeilijkheden. “De meerderheid van de vrouwen die we ontmoeten, wil het echt goed doen. Hoe zwaar hun leven ook is geweest, ze willen het voor deze

baby anders doen. Als we dat kunnen meenemen, kunnen we iets in beweging zetten.”

Het VK brengt de eigen expertise binnen. “Wij kijken heel kritisch naar de veiligheid van het plan”, zegt Astrid Du Four. “Is wat hier voorligt sterk genoeg? Wat moeten we doen om te vermijden dat er nadien toch nog een aanmelding bij het VK of rechtstreeks bij het parket nodig is?”

Preventie loont

Beide gesprekspartners zijn ervan overtuigd dat die vroege samenwerking werkt. Sylvia De Ryck: “Er zijn dossiers waar we na veel inspanningen toch moeten ingrijpen. Maar er zijn ook moeders van wie we in het begin allemaal dachten: dit lukt nooit. En toch loopt het dan positief.”

Zelfs wanneer ingrijpen alsnog nodig blijkt, maakt de aanpak volgens haar een verschil. “Door al tijdens de zwangerschap in gesprek te gaan, ouders te erkennen in hun rol en samen een plan te maken, begrijpen ze vaak beter waarom er bezorgdheid is. Dan voelen ze zich niet zomaar veroordeeld.”

Na de geboorte stopt het verhaal niet. Astrid Du Four: “Er ligt altijd een plan klaar. Er is altijd hulpverlening betrokken die het gezin verder opvolgt. We laten mensen niet los zonder dat duidelijk is wie het overneemt.”

Voor Sylvia De Ryck is dat de kern van PONDO: “Door vroeger te starten, geef je een moeder meer kans én kan de hulpverlening klaarstaan op het moment dat ze met haar baby naar huis gaat.” ←

Meer informatie: www.pondo.be.

“Voor veel mensen is 1712 de eerste veilige plek om hun zorgen uit te spreken”

Hulplijn 1712 blijft voor veel mensen een eerste, laagdrempelige stap wanneer geweld, misbruik of kindermishandeling speelt of wordt vermoed. In 2025 registreerde de hulplijn voor het eerst meer dan 10.000 oproepen: 10.670 contacten over in totaal 14.865 gemelde personen. In 58% van de gevallen ging het om kindermishandeling. Daarmee blijft dat veruit de meest voorkomende problematiek waarvoor mensen 1712 contacteren.

Voor Evelien Mathijs, bachelor in de Orthopedagogie bij VK Limburg, is 1712 meer dan een hulplijn. Het is een plek waar mensen hun ongerustheid voor het eerst onder woorden brengen, waar vragen verduidelijkt worden en waar samen wordt gezocht naar een volgende stap.

“1712 is een professionele, anonieme en gratis hulplijn voor iedereen in Vlaanderen met vragen over geweld, misbruik of kindermishandeling”, zegt Evelien Mathijs. “Dat gaat over fysiek, psychisch en seksueel geweld, maar ook over alle vormen van verwaarlozing, zowel binnen als buiten de familiale context.”

De hulplijn is een gezamenlijk initiatief van de CAW's en de Vertrouwenscentra Kindermishandeling. In Limburg werken

beide organisaties voor 1712 als één team. “De CAW-collega's komen uit het team Intarafamiliaal geweld. Vanuit het VK Limburg doen vier medewerkers mee. Drie keer per week zit een VK-medewerker fysiek op het CAW in Hasselt om de lijn mee te bemanen. Dat maakt de samenwerking zeer direct.”

Uit het jaarrapport blijkt dat in 62% van de oproepen bezorgdheid wordt geuit over een kind of jongere. “Meer dan de helft van de vragen gaat over kindermishandeling”, zegt Evelien Mathijs. “Vaak zijn de oproepers ouders, stiefouders, grootouders of burens die zich zorgen maken over kinderen. We zien veel vragen in het kader van echtscheidingen met hoog conflict, waar kinderen tussen de ouders klem raken.

Maar het gaat evengoed over kinderen in gezinnen waar verslaving, verwaarlozing of seksueel grensoverschrijdend gedrag speelt.”

Emotioneel geweld wordt het vaakst gemeld (40%), gevolgd door lichamelijk geweld (21%) en seksueel geweld (11%). “Emotioneel geweld wordt vaak onderschat. Dat gaat bijvoorbeeld over kinderen die getuige zijn van heftige conflicten tussen ouders, of over emotionele verwaarlozing wanneer ouders door psychische problemen, alcohol of drugs niet beschikbaar zijn. Dat soort geweld is minder zichtbaar, maar het hakt er niet minder op in.”

Eerst verduidelijken, dan pas doorverwijzen

Niet iedereen die 1712 contacteert, verwacht meteen een formele melding of doorverwijzing. Vaak begint het met twijfel. “Mensen vertellen hun verhaal, wij vragen verder door, en gaandeweg wordt voor hen duidelijker of er echt iets aan de hand is of niet”, zegt Evelien Mathijs. “Vaak is het eerste wat mensen nodig hebben iemand die helpt de dingen op een rij te zetten.”

Wanneer er zorgen zijn over kinderen, wordt niet automatisch doorgeschakeld naar het VK. “We bekijken altijd eerst welke hulpverlening al betrokken is. Is er een CLB, een therapeut, Kind en Gezin of een consulent? Dan onderzoeken we samen met de melder of die hulpverleners de zorgen kunnen opnemen met de ouders. Pas als dat niet zo is, of als de melder het

Sommige mensen willen hun verhaal wel kwijt, maar zijn bang voor de gevolgen.

— EVELIEN MATTHIJS

We bekijken altijd eerst welke hulpverlening al betrokken is.

— EVELIEN MATTHIJS

echt niet ziet zitten om de zorgen zelf bespreekbaar te maken, maken wij intern de afweging of dit op het VK moet binnenkomen.”

Een belangrijke troef van 1712 is de anonimiteit. In 2025 verliep 48% van de contacten anoniem. Dat verlaagt voor veel mensen de drempel om iets uit te spreken wat ze al lang met zich meedragen.

“Sommige mensen willen hun verhaal wel kwijt, maar zijn bang voor de gevolgen”, zegt Evelien Mathijs. “Soms willen we heel graag dat iemand een melding doet, maar ziet die persoon dat toch niet zitten. Dan moeten we dat ook loslaten. Dat is soms moeilijk.”

Een andere blik op verontrusting

Voor Evelien Mathijs is het werk bij 1712 ook als VK-medewerker bijzonder waardevol. “Op het VK krijg je meldingen via hulpverlening of parket. Aan de lijn van 1712 hoor je vooral de stem van familieleden of van een netwerk rond een gezin. Dat is een ander perspectief.”

Tegelijk versterkt die ervaring haar werk binnen het Vertrouwenscentrum. “Mijn ervaring op het VK helpt mij om binnen 1712 dingen te herkaderen, psycho-educatie te geven en samen met mensen na te denken over een volgende stap. En omgekeerd verruimt 1712 ook mijn blik als VK-medewerker.” ←

Zie www.1712.be voor meer informatie.

De kracht van verdragen

Wanneer medewerkers van een Vertrouwenscentrum Kindermishandeling geconfronteerd worden met ernstig geweld, acute dreiging of grote onveiligheid, is de druk om snel in te grijpen groot. Zeker wanneer kinderen gevaar lopen. Dan kijkt iedereen mee: ouders, scholen, hulpverleners, politie, justitie en de samenleving.

Die druk is begrijpelijk. Niemand wil dat het opnieuw fout loopt. Maar de snelste beslissing is niet altijd de meest duurzame. Soms vraagt veiligheid ook om verdragen. Om zorgvuldig te kijken. Om niet alleen te reageren vanuit angst, maar samen te onderzoeken wat een kind, een gezin en het netwerk nodig hebben.

Het verhaal van Maarten

Dat was ook zo in het gezin van Maarten, een jongen van zeven. Hij groeide op in een context van intrafamiliaal geweld. Zijn moeder had een nieuwe partner, bij wie sprake was van agressie en middelengebruik. Maarten was geregeld getuige van conflicten. Hij was bang, haakte af op school en worstelde met suïcidegedachten. Rond het gezin waren al verschillende hulpverleners betrokken.

Bij de start van het traject werd een veiligheidsplan gemaakt. Daarin stonden heel concrete afspraken. Ook Maarten zelf kreeg daarin een stem. Hij werd niet alleen gezien als kind dat beschermd moest worden, maar ook als iemand die kon aangeven wat hij nodig had. Waar kon hij naartoe als het opnieuw escaleerde? Wie mocht hij bellen? Wat vond hij belangrijk dat zijn ouders zouden weten?

Toch liep het opnieuw mis. Na enkele weken was er opnieuw een geweldsincident. De ouders vertelden dat niet meteen aan het Vertrouwenscentrum. Pas later kwam het incident ter sprake. Hun stilzwijgen kwam vooral voort uit angst: ze waren bang om hun kinderen te verliezen.

Een moeilijk moment

Voor de medewerkers was dat een moeilijk moment. Moest het traject nu overgaan naar een meer dwingend kader? Of was er nog voldoende basis om vrijwillig verder te werken? De druk om snel te handelen is groot. Want wat als het opnieuw fout gaat? Die vraag weegt zwaar in elk traject waarin geweld zich kan herhalen.

Tegelijk werd duidelijk dat openheid cruciaal is. Zolang we kunnen blijven spreken over onveiligheid, blijft er veiligheid. Als ouders, kinderen en hulpverleners kunnen blijven praten over wat fout loopt, kan het veiligheidsplan worden aangepast. Wanneer het stil wordt, groeit de onveiligheid.

Teamoverleg is daarbij erg belangrijk. Een medewerker van een Vertrouwenscentrum mag zo'n beslissing niet alleen moeten dragen. Het team, de organisatie en het netwerk helpen om afstand te nemen, de risico's te wegen en de volgende stap zorg-

vuldig te bepalen. Dat noemen we triadisch werken: niet alleen hulpverlener en gezin, maar altijd ook een derde die mee kijkt, mee denkt en mee verantwoordelijkheid draagt.

Oog voor herstel, relatie en verandering

In het gezin van Maarten besliste het team om het vrijwillige traject voort te zetten, onder duidelijke voorwaarden. Het geweld moest stoppen. Het veiligheidsplan werd aangepast. De ouders kregen begeleiding rond de impact van geweld op kinderen. Er werd gewerkt met psycho-educatie, gesprekken en concrete oefeningen.

Gaandeweg groeide het vertrouwen. De ouders voelden zich niet alleen gecontroleerd, maar ook ondersteund. Maarten merkte dat zijn stem ertoe deed. En de hulpverleners konden blijven werken binnen een helder kader, met duidelijke grenzen.

Verdragen betekent dus niet: niets doen. Het betekent blijven staan in spanning, zonder die spanning te snel dicht te regelen. Het betekent risico's ernstig nemen, maar ook oog houden voor herstel, relatie en verandering.

Daar zit de moeilijke positie van medewerkers van Vertrouwenscentra Kindermishandeling. Ze moeten beschermen én verbinden. Grenzen stellen én nabij blijven. Snel handelen wanneer het moet, maar vertragen wanneer dat meer kansen geeft op duurzame veiligheid.

Altijd met dezelfde vraag voor ogen: wat heeft dit kind nu nodig om veiliger te kunnen opgroeien? ←

Dit artikel is een korte bewerking van “De kracht van het verdragen” van Anna De Bruyn en Stein De Sterck van VK Antwerpen, verschenen in SB3, jaargang 43, 2025.

Getuige

“Je krijgt niet altijd meteen wat je wilt”

Nico was acht jaar toen hij voor het eerst in contact kwam met het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling. Vandaag is hij vijftien. In die zeven jaar doorliep hij een lang traject, met gesprekken, een periode in pleegzorg, een terugkeer naar huis en veel hulpverlening onderweg. Hannah Vandermeulen, klinisch psycholoog bij het Vertrouwenscentrum Oost-Vlaanderen, volgde Nico jarenlang op.

Nico* herinnert zich hoe moeilijk het vroeger thuis was. “Dat was niet zo tof”, zegt hij. “Bij mijn mama was het lastig als zij boos werd. En dan kwam ik naar het Vertrouwenscentrum en dan wou mama weten waarover we allemaal gepraat hadden. Als ik eerlijk was, was de kans groot dat mama boos ging zijn. Dat vond ik het lastigste.”

Op een bepaald moment wilde hij niet meer naar huis. “Ik wou echt niet meer terug naar mijn mama gaan”, zegt hij. “Dan ben ik naar een pleeggezin geweest.” Daar bleef hij vier jaar.

Volgens Hannah Vandermeulen zat daar van bij het begin veel spanning op. “Nico’s zorgen en wensen waren niet altijd dezelfde als de onze. We keken soms anders naar de situatie”, zegt ze. “Nico kon duidelijk zeggen wat hij wou. Maar dat betekende niet altijd dat de tijd er rijp voor was.”

Dat herkent Nico. “Ik wou bijvoorbeeld meer naar mijn papa. Of ik wou niet meer naar mijn mama. En dan moest ik geduld hebben.”

Geduld, maar niet alleen dat

Als Nico terugkijkt op die jaren, komt hij telkens uit bij hetzelfde woord: geduld. “Je krijgt niet altijd direct wat je wilt”, zegt hij. “Dat is moeilijk. Maar uiteindelijk ben ik wel blij met hoe het gelopen is.”

Hannah Vandermeulen nuanceert: “Het was niet alleen geduld. Er is ook heel hard gewerkt. Nico heeft gesprekken gehad, is naar de psycholoog gegaan, heeft thuisbegeleiding gehad en heeft in pleegzorg gezeten. Ook zijn ouders hebben hard gewerkt. Dat is niet vanzelf gekomen.”

Gaandeweg veranderde er iets. Nico begon opnieuw meer contact te hebben met zijn mama. De band groeide opnieuw. En op een bepaald moment kwam van hemzelf de vraag om terug naar huis te gaan.

“De eerste keer dat hij dat vroeg, was het nog te vroeg”, zegt Hannah Vandermeulen. “De context was er niet klaar voor. Maar later hebben we daar opnieuw naar gekeken.”

Vandaag woont hij weer thuis. Wat er veranderd is? “Minder stress”, zegt Nico.

enis

“Daardoor zijn er ook minder ontploffingen thuis. Minder ruzie. Minder dat mama echt boos wordt.”

Gesprekken die blijven hangen

Ook in het contact met zijn papa groeide er iets. Vroeger wilde Nico graag meer bij hem zijn. Vandaag ligt dat anders.

“De band met mijn papa is perfect nu”, zegt hij. “Maar bij hem thuis zitten we heel dicht op elkaar. Ik heb daar niet echt privacy. Daarom blijf ik nu vaker bij mijn mama.”

Dat hij dat vandaag zo kan zeggen, ziet Hannah Vandermeulen als een belangrijke evolutie. “Vroeger was Nico zeer loyaal naar zijn papa”, zegt ze. “Nu kan hij beter zeggen wat hij zelf nodig heeft.”

Ook Nico merkt dat bij zichzelf. “Ik ben assertiever geworden. Ik kom meer voor mezelf op.”

Als Nico terugdenkt aan het traject, zijn er vooral twee gesprekken die hem zijn bijgebleven. Eén gesprek met mama, de pleegzorg en het VK net voor die begeleiding stopte en hij weer voltiids naar huis ging. En een gezinsgesprek met zijn papa en broer. “Dat zijn twee gesprekken die in mijn hoofd zijn blijven zitten”, zegt hij. “Daar is iets veranderd.”

Voor Nico waren die gesprekken spannend. “Ik had daar veel stress voor”, zegt hij. “Geluk-

kig was Hannah er om me goed voor te bereiden. Ik wou vooral mijn papa geen pijn doen. Ik wou dat het goed overkwam. En ik denk wel dat dat uiteindelijk gelukt is. Hij begrijpt me.”

Er komen nog uitdagingen

Na al die jaren is het traject recent afgerond. Dat was voor Nico niet vanzelfsprekend. “Na dat laatste gesprek met Hannah was ik een beetje emotioneel”, zegt hij. “Jullie hebben wel zeven jaar in mijn leven gezeten”, richt hij zich tot Hannah.” Dat is de helft van mijn leven. En je was er altijd als ik steun nodig had.”

Vandaag kijkt Nico anders naar zichzelf en naar zijn gezin dan vroeger. “Babbelen gaat nu makkelijker”, zegt hij. “En ik denk ook dat het helpt als je gewoon eerlijk bent.”

Hij hoopt vooral dat het blijft zoals het nu is. “Er gaan sowieso nog uitdagingen komen”, zegt hij. “Maar ik denk wel dat het goed komt. De band met mijn mama is goed. Ik hoop gewoon dat het beter en beter wordt, en niet terug minder.”

Voor Hannah Vandermeulen is dat de kern van dit traject. “Het was geen gemakkelijk verhaal”, zegt ze. “Maar iedereen heeft hard gewerkt. Dan zie je dat er op lange termijn echt iets kan bewegen.” ←

* Nico is een fictieve naam om de anonimiteit van de getuige te verzekeren.

Besluitvorming bij kindermishandeling krijgt sterker gedeeld kader

In 2025 zetten de Vertrouwenscentra Kindermishandeling een belangrijke stap in de verdere afstemming en kwaliteitsversterking van hun werking. In alle VK werd gestart met de implementatie van een nieuwe sectorale richtlijn rond besluitvorming in de hulpverlening bij kindermishandeling. Daarbij hoort ook een gedeeld instrument voor risicotaxatie en besluitvorming.

De richtlijn helpt hulpverleners en teams om bij vermoedens van kindermishandeling op een meer systematische, onderbouwde en transparante manier beslissingen te nemen. Ze brengt wetenschappelijke inzichten, praktijkervaring en multidisciplinaire samenwerking samen in één gedeeld kader voor alle VK. De veiligheid van kinderen blijft daarbij het uitgangspunt, samen met zorgvuldige besluitvorming en kwaliteitsvolle hulpverlening.

Tijdens de jaarlijkse VK-dag volgden medewerkers workshops over het gebruik van de richtlijn en het instrument. Een sectorale werkgroep volgde de invoering in de praktijk op, verzamelde feedback van gebruikers en stuurde het instrument bij om het gebruiksvriendelijker te maken. Ook de integratie in het elektronisch dossier werd voorbereid.

Met deze richtlijn versterken de VK hun gezamenlijke taal en werkwijze. Ze zorgt voor meer afstemming tussen de verschillende centra, zonder het professionele oordeel van teams te vervangen. Zo willen de VK in situaties van kindermishandeling nog consistentere, transparantere en kwaliteitsvollere handelen. ←

Uit de werkgroepen

De VK en het VECK werken via werkgroepen aan de versterking van de hulpverlening en aanpak van kindermishandeling.

Traumasesensitief werken

Een andere blik helpt kinderen beter begrijpen

Kinderen die geweld, verwaarlozing of misbruik meemaken, reageren niet altijd zoals volwassenen verwachten. Ze worden stil, boos, angstig of moeilijk bereikbaar. Traumasensitief werken helpt hulpverleners om achter dat gedrag ook het verhaal van onveiligheid en stress te zien.

Daarom bleven de Vertrouwenscentra Kindermishandeling in 2025 inzetten op het verspreiden van een traumasensitieve benadering. De driedaagse vorming voor hulpverleners bereikte opnieuw een breed professioneel publiek, waaronder CLB's, pleegzorgdiensten, CAW's, ziekenhuizen en voorzieningen binnen de jeugdzorg. De vorming vond plaats in Gent, Brussel en Leuven en krijgt ook in 2026 een vervolg.

Ook binnen de VK-teams blijft traumasensitief werken een vaste basis. Nieuwe medewerkers krijgen het thema mee in hun opleiding. Daarnaast ondersteunen materialen zoals een intern leerplatform, beeldmateriaal en een kindboekje de dagelijkse praktijk. Zo groeit traumasensitief werken verder uit tot een gedeelde manier van kijken en handelen. ←

Vormingscel VK en VECK

Sterke hulpverlening vraagt blijvend leren

Kindermishandeling raakt aan veiligheid, opvoeding, relaties, gezondheid, trauma en recht. Wie gezinnen in zulke situaties begeleidt, heeft kennis nodig, maar ook ervaring, reflectie en een stevig professioneel kader. Daarom investeren de Vertrouwenscentra Kindermishandeling en het Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling blijvend in vorming.

De Vormingscel brengt de zes Vertrouwenscentra en het VECK samen rond een intern vormingsaanbod voor medewerkers. In 2025 was er opnieuw een achtdaagse basisopleiding voor nieuwe medewerkers, met een brede introductie in hulpverlening bij kindermishandeling. Ook meer ervaren medewerkers kregen kansen tot verdieping, onder meer rond traumasensitief en traumaresponsief werken.

Daarnaast kwamen specifieke thema's aan bod, zoals plegerhulpverlening bij seksueel misbruik, seksueel grensoverschrijdend gedrag door jongeren en het werken met ouders in situaties van hoogconflictueus ouderschap na scheiding.

De gezamenlijke studiedag voor alle VK-medewerkers stond in het teken van samenwerking en groei binnen een hulpverleningslandschap dat voortdurend verandert. Zo blijven teams hun expertise delen en versterken, in het belang van kinderen en gezinnen. ←

Werkgroep Vertrouwensartsen

Medische signalen kunnen het verschil maken

Kindermishandeling laat niet altijd duidelijke sporen na. Soms zijn er blauwe plekken, brandwonden of andere letsels. Soms zijn de signalen subtieler. Voor artsen, verpleegkundigen en andere zorgverleners is het niet altijd eenvoudig om in te schatten wanneer een letsel mogelijk wijst op mishandeling.

Daarom bleef de werkgroep Vertrouwensartsen in 2025 inzetten op het versterken van medische expertise rond kindermishandeling. Op 20 mei 2025 organiseerde de werkgroep haar eerste medische webinar. Jaan Toelen, vertrouwensarts van VK Vlaams-Brabant, gaf toelichting over het herkennen van huidletsels bij kinderen als mogelijke signalen van mishandeling.

De belangstelling was groot: 139 zorgverleners met een medische achtergrond namen deel. Na de toelichting volgde een panelgesprek met experts uit verschillende medische disciplines.

Met dit initiatief wil de werkgroep artsen en paramedici ondersteunen om mogelijke situaties van kindermishandeling sneller te herkennen, correcter in te schatten en gepast door te verwijzen. Zo kan medische expertise mee zorgen voor meer veiligheid voor kinderen. ←

GDPR en informatieveiligheid

Zorg voor kinderen vraagt ook zorg voor gegevens

De Vertrouwenscentra Kindermishandeling werken met bijzonder gevoelige informatie over kinderen, ouders, gezinnen, melders en hulpverleners. Wie hulp zoekt of informatie deelt, moet erop kunnen vertrouwen dat daar zorgvuldig en veilig mee wordt omgegaan.

Daarom blijft GDPR en informatieveiligheid een belangrijk aandachtspunt binnen de werking van de VK's en het VECK. De werkgroep waakt, samen met de Data Protection Officer, over een correcte omgang met persoonsgegevens en andere vertrouwelijke informatie.

In 2025 werden verschillende procedures geactualiseerd en verfijnd. Onder meer de gedragscode voor het gebruik van informatie- en communicatiesystemen en het thuiswerkbeleid kregen een grondige herwerking. De werkgroep volgt ook de rechten van cliënten, medewerkers en partners op, en houdt veranderingen in de privacywetgeving nauwlettend in het oog.

Een zorgvuldige omgang met gegevens is geen louter administratieve verplichting. Ze raakt aan vertrouwen. Alleen zo kunnen hulpverlening, samenwerking en gegevensdeling op een veilige en verantwoorde manier samengaan. ←

2025 in cijfers

Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling

Deskundigheidsbevordering: professionals versterken rond kindermishandeling en herstel

Professionals uit onderwijs, kinderopvang, gezondheidszorg, politie, justitie en welzijn staan dicht bij kinderen en gezinnen. Zij merken vaak als eerste signalen van kindermishandeling of andere verontrustende situaties op. Dat vraagt niet alleen kennis, maar ook vertrouwen en houvast om gepast te handelen. Daarom vormt deskundigheidsbevordering een belangrijke pijler binnen de werking van het Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling (VECK) en de Vertrouwenscentra Kindermishandeling (VK).

Via vormingen, implementatietrajecten, samenwerking en ervaringsdeskundigheid versterken het VECK en de VK professionals in het herkennen, bespreekbaar maken en aanpakken van verontrusting. Die ondersteuning gaat verder dan louter kennisoverdracht. Professionals werken vaak in complexe situaties waarin signalen niet altijd duidelijk zijn en elke stap zorgvuldig moet worden afgewogen. Het VECK en de VK helpen hen om die inschattingen met meer houvast te maken.

Kindermishandeling en ingrijpende jeugdervaringen kunnen een diepe impact hebben op ontwikkeling, welzijn, relaties en gezondheid, soms tot ver in de volwassenheid. Daarom zetten het VECK en de VK in op gedeelde basiskennis over ontwikkeling, trauma en traumasensitief handelen, en op de vertaling daarvan naar de dagelijkse praktijk. In methodieken zoals Kindreflex, Handle with Care en Echo-Lotgenotenwerking komen kennis, praktijk en ervaring samen. Ze bouwen mee aan een gedeelde taal en versterken de samenwerking rond het veilig opgroeien van kinderen.

Kindreflex

Ouderschap en veiligheid van kinderen bespreekbaar maken

Met Kindreflex ondersteunt het VECK professionals die met volwassenen werken om ook oog te hebben voor het welzijn en de veiligheid van kinderen in het gezin. De methodiek helpt om ouderschap en mogelijke verontrusting laagdrempelig bespreekbaar te maken.

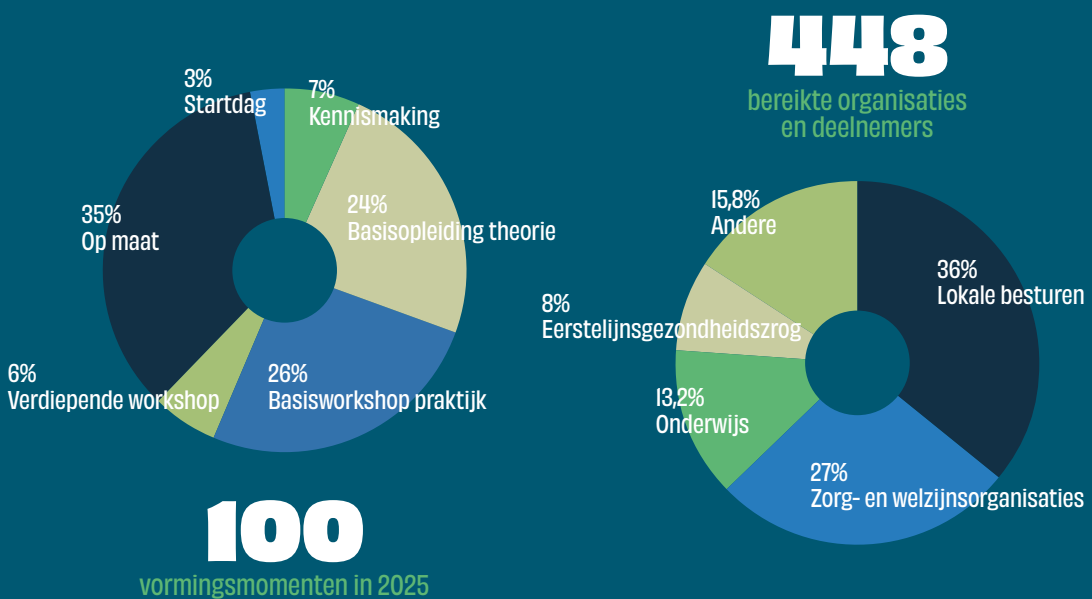
In 2025 werden binnen Kindreflex in totaal 100 vormingsmomenten georganiseerd. Het aanbod bestond uit basisopleidingen, kennismakingssessies, praktijkgerichte workshops, verdiepende sessies, startdagen en opleidingen op maat. Praktijkgerichte en op maat gemaakte opleidingen vormden daarbij het grootste aandeel van het aanbod.

De vormingen werden gedragen door een netwerk van 42 opleiders, voornamelijk afkomstig uit CAW en VK, aangevuld met opleiders vanuit het VECK en andere partners. Dit onderstreept het intersectorale karakter en de gedeelde verantwoordelijkheid binnen de uitrol van Kindreflex.

In totaal werden 448 organisaties bereikt, verspreid over een brede waaier aan sectoren. Lokale besturen vormden de grootste groep, goed voor meer dan een derde van de bereikte organisaties. Ook onderwijs, jeugdzorg, geestelijke gezondheidszorg, VAPH-sectoren en eerstelijnsgezondheidszorg waren sterk vertegenwoordigd. Daarnaast vonden vormingen plaats binnen justitie en gevangenis, hoger onderwijs, gezondheidszorg- en welzijnsorganisaties en op studiedagen en congressen.

Een opvallende tendens is de sterke betrokkenheid van eerstelijnszones, die instonden voor meer dan de helft van de vormingsaanvragen. Deze aanvragen kwamen uit een brede spreiding over Vlaanderen en tonen dat aandacht voor kindermishandeling, vroegdetectie en samenwerking steeds sterker structureel ingebed raken binnen de eerstelijnsstructuren.

Globaal tonen de cijfers een sterke groei in bereik, een duidelijke lokale verankering en een blijvende inzet op intersectorale samenwerking en deskundigheidsbevordering.

Handle with Care Traumasensitief reageren op school

Handle with Care werd in 2025 verder uitgebreid en versterkt. Het project ondersteunt de samenwerking tussen politie, scholen en welzijnspartners zodat scholen sneller met zorg en aandacht kunnen reageren wanneer een kind thuis een ingrijpende gebeurtenis meemaakt.

Naast politiezone Rivierenland, die eerder als pilootregio deelnam, gingen in 2025 ook de politiezones Heist-op-den-Berg en Grens operationeel van start met de implementatie. Sinds 1 november 2025 zijn alle drie de zones actief binnen het project. Alle basisscholen binnen deze politiezones nemen deel aan Handle with Care, goed voor in totaal 113 scholen. Deze volledige participatie benadrukt het brede draagvlak en de sterke samenwerking tussen politie en onderwijs.

Om de werking zorgvuldig op te starten, werd in de nieuwe politiezones reeds vóór de effectieve opstart gewerkt aan monitoring. Tijdens het schooljaar 2024–2025 registreerde de politie potentiële signalen zonder deze op dat moment door te sturen naar scholen. Dit liet toe om zicht te krijgen op de verwachte omvang van de werking en de implementatie goed voor te bereiden.

In politiezone Rivierenland werden tijdens het schooljaar 2024–2025 1.215 signalen geregistreerd. In de voorbereidende fase werden daarnaast 93 signalen geregistreerd in Heist-op-den-Berg en 111 signalen in politiezone Grens.

Naast de uitbreiding van de werking werd blijvend geïnvesteerd in ondersteuning en deskundigheidsbevordering. In 2025 werden 15 vormingsmomenten georganiseerd, voornamelijk

Aantal signalen Handle with Care

- Rivierenland: **1215 signalen** schooljaar 2024-2025
- Heist: **93 signalen** schooljaar 2024-2025
- Grens: **111 signalen** van mei-december 2025

3 politiezones

operationeel
sinds 1 november 2025

Aantal deelnemende basisscholen

- Rivierenland: 70
- Heist: 15
- Grens: 28

Alle scholen van de deelnemende politiezones doen mee.

Vorming

15 vormingsmomenten in 2025

voor deelnemende basisscholen. Door professionals in onderwijs en politie te ondersteunen in traumasensitief handelen, kunnen kinderen die geconfronteerd worden met intrafamiliaal geweld sneller rekenen op begrip, rust en gepaste ondersteuning.

Handle with Care blijft sterk inzetten op een discrete en respectvolle omgang met signalen, met oog voor de kinderen en jongeren achter elk signaal. Dit vraagt blijvende aandacht voor opvolging, reflectie en het versterken van een traumasensitieve basishouding binnen scholen.

Globaal tonen de cijfers een duidelijke groei in bereik en toepassing van Handle with Care, met een sterke lokale verankering en een toenemende samenwerking tussen politie, onderwijs en welzijnspartners.

Echo- Lotgenotenwerking Ervaring als expertise

Met Echo-Lotgenotenwerking creëert het VECK ruimte voor ontmoeting, erkenning en herstel voor mensen met ervaring van kindermishandeling en ingrijpende jeugdervaringen. De werking brengt ervaringskennis ook actief binnen in sensibilisering en deskundigheidsbevordering.

Eind 2025 telde Echo 336 leden, wat de blijvende nood aan en het belang van lotgenotencontact onderstreept. In totaal werden 120 bijeenkomsten georganiseerd waarin deelnemers ruimte kregen voor ontmoeting, erkenning en steun.

Daarnaast werd ingezet op kennisdeling en sensibilisering. Ervaringsdeskundigen verzorgden workshops, lessen en lezingen voor onder meer hogescholen, universiteiten en eerstelijnszones. In 2025 vonden onder andere twee sessies plaats aan VIVES Hogeschool in Kortrijk, een les aan de VUB en een lezing tijdens de kick-off van Eerstelijnszone Puurs.

Echo bouwde verder aan een breed netwerk met partners zoals SOS Kinderdorpen, de Koning Boudewijnstichting (OverHoop), Veilig Huis, Eerstelijnszones, VIVES Hogeschool, de VK, NuPraatIkErover, hulplijn 1712, Cachet, Kind en Gezin, CLB en VIVEL. Ook via sociale media bleef Echo inzetten op sensibilisering, zichtbaarheid en bereik. In totaal werden 19 berichten gedeeld via LinkedIn, Facebook en Instagram. Eind 2025 telde Echo 622 volgers op Instagram, 827 op Facebook en 663 op LinkedIn.

Ervaringsdeskundigheid helpt professionals om signalen, gedrag en herstelprocessen beter te begrijpen. Ze draagt bij aan een meer verbindende, sensitieve en herstelgerichte manier van werken.

Social media

19 posts op LinkedIn, facebook en instagram

Aantal volgers:

- instagram: 622
- facebook: 827
- LinkedIn: 663

Eind 2025 telde
echo-lotgenotenwerking

336
leden.

We organiseerden

120
bijeenkomsten.

Blijven bouwen aan een gedeelde visie

De uitdagingen blijven groot. Kindermishandeling raakt aan veel levensdomeinen en vraagt samenwerking over sectoren heen. Voor het VECK ligt de kern in het verbinden van inzichten aan praktijk en in het versterken van professionals, organisaties en ervaringsdeskundigen.

Deskundigheidsbevordering is geen doel op zich. Het is een manier om kinderen beter te beschermen en professionals meer houvast te geven wanneer zij verontrusting herkennen, bespreekbaar maken en aanpakken.

In de kijker

Samen op pad tegen kindermishandeling

Op 16 november 2025 kwamen lotgenoten, naasten, hulpverleners en sympathisanten samen in Mechelen voor de wandelactie van Echo-Lotgenotenwerking. De wandeling vond plaats bij de start van de Week tegen Kindermishandeling en bracht mensen uit heel Vlaanderen en Brussel samen rond één gedeelde boodschap: kinderen, jongeren en gezinnen mogen er niet alleen voor staan.

Aan het begin van de wandeling kreeg elke deelnemer een houten hartje. Daarop schreven mensen persoonlijke boodschappen van steun, hoop en verbondenheid. Tijdens de wandeling was er ruimte voor ontmoeting, stilte, gesprek en herkenning. Ook kinderen stapten mee, met hun eigen energie en aanwezigheid.

Na de wandeling werden de hartjes opnieuw samengebracht. Ze kregen een plaats op de werkplek van het VECK in Brussel. Daar herinneren ze elke dag aan de kracht van verbinding. Ze tonen waarom blijvende aandacht voor kindermishandeling nodig is, maar ook hoeveel steun er bestaat bij mensen die niet willen weggijken. ←

VECKvzw.be en de VECK Academie

Het VECK en de VK ondersteunen via de dagelijkse werkingen en vormingen veel professionals. Er ontbrak echter een centrale plaats waar basisinformatie rond kindermishandeling wordt gebundeld en waar het aanbod rond vormingen samenkomt.

In 2025 kwam daar verandering in. www.veckvzw.be is de website waarop elementaire kennis over kindermishandeling en de werking van het VECK wordt gebundeld. De website moet iedere professional (in opleiding) wegwijs maken rond kindermishandeling. Of je nu een student sociaal werk bent, een professional die met gezinnen werkt, of een parlementair die het thema wilt opvolgen; op www.veckvzw.be vind je een bundeling van de cijfers rond kindermishandeling, risico-

en beschermende factoren, waar je terecht kan bij vermoedens of wanneer je iemand wilt doorverwijzen naar hulp én waarbij het VECK jou als professional kan ondersteunen.

VECK Academie geeft een overzicht van vormingen die worden aangeboden door het VECK. Je kan er ook webinars (her)bekijken en online vormingen over kindermishandeling doornemen. Benieuwd naar het aanbod? Academie.veckvzw.be

Beide websites hebben een start gekregen en in de komende jaren zetten we in op bijsturing en aanvulling, zodat iedere professional gecentraliseerd de informatie vindt rond kindermishandeling die kan helpen bij het inzetten op veiligheid voor kinderen en gezinnen. ←

VK-dag zet kwaliteit en samenwerking centraal

In 2025 kwamen alle medewerkers van de Vertrouwenscentra Kindermishandeling en het VECK samen in Leuven voor de jaarlijkse VK-dag. Onder het motto *“Tout seul on va toujours plus vite. Mais ensemble on va beaucoup plus loin”* stond de dag in het teken van groeien, samenwerken en vooruitkijken.

De samenleving verandert, en ook de verwachtingen tegenover de VK's en het VECK evolueren. Dat vraagt voortdurende afstemming, duidelijke afspraken en een sterke gezamenlijke werking. In het kader van het sectoractieplan werd het voorbije jaar dan ook kritisch gekeken naar processen, werkwijzen en verbeterpunten.

Tijdens de VK-dag kregen medewerkers zicht op nieuwe en vernieuwde werkwijzen. Er was ruimte om ervaringen te delen, vragen te stellen en samen na te denken over kwaliteit in de praktijk. Thema's zoals communicatie, onderbouwde besluitvorming, klachtenbeleid en het informeren van gebruikers kwamen aan bod. Ook de nieuwe huisstijl werd voorgesteld.

De dag maakte duidelijk hoe belangrijk samenwerking is in een complexe opdracht als de aanpak van kindermishandeling. Door kennis te delen en samen te leren, bouwen de VK's en het VECK verder aan een kwaliteitsvolle en toekomstgerichte werking. ←

Kindreflex versterkt professionals in moeilijke gezinssituaties

De basisworkshop Kindreflex blijft een belangrijk aanbod voor professionals die werken met volwassenen, kinderen, jongeren of gezinnen. De Kindreflex helpt hen om stil te staan bij de situatie van kinderen wanneer er zorgen zijn binnen een gezin. Dat kan gaan over psychische problemen, verslaving, geweld, verwaarlozing of andere omstandigheden die een impact hebben op kinderen.

In de workshop oefenen deelnemers concreet met het stappenplan van de Kindreflex. Ze leren signalen van verontrusting beter inschatten, risico- en beschermende factoren benoemen en zorgvuldig handelen in complexe situaties. Daarbij is er veel aandacht voor gesprekken met ouders: hoe breng je zorgen ter sprake, hoe blijf je respectvol, en hoe verlies je het kind niet uit het oog.

De workshop versterkt niet alleen kennis, maar ook vertrouwen. Professionals voelen zich beter voorbereid om moeilijke gesprekken aan te gaan, samen verantwoordelijkheid op te nemen en tijdig ondersteuning te zoeken wanneer dat nodig is. Zo draagt de Kindreflex bij aan meer alertheid en zorgvuldigheid in situaties waar kinderen mogelijk kwetsbaar zijn. ←

“Ik sta steviger in mijn schoenen wanneer een situatie verontrustend is”

Elien Bekaert is paramedisch medewerker bij CLB N-Brussel. Daarnaast werkt ze binnen het team Context, dat aan de slag gaat bij signalen van kindermishandeling en verontrusting. Om zich verder te verdiepen in dat thema volgde ze aan UCLL in Leuven het postgraduaat Hulpverlening bij kindermishandeling, georganiseerd in samenwerking met het Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling. “Die opleiding maakte mij niet alleen sterker als hulpverlener, maar ook als mens.”

“Ik werk binnen de preventieve gezondheidszorg van het CLB. Tijdens medische contactmomenten zie ik kinderen, maar je merkt dan natuurlijk meer op dan alleen medische gegevens. Je voelt soms dat er iets niet klopt, ook al kun je dat niet meteen hard maken. Ik bleef vaak met vragen zitten. Wat doe je met wat je ziet of vermoedt? Hoe begin je daarover met ouders of met een kind? En doe je dan wel het juiste? Ik voelde veel verantwoordelijkheid, maar ook veel onzekerheid.”

Steviger in mijn schoenen

“Vanuit die zoektocht besliste ik om het postgraduaat te volgen. Wat mij aansprak, was dat het geen losse vorming was, maar een grondige theoretische en praktijkgerichte opleiding. We werkten rond concrete thema’s, casussen, methodieken en gesprekken met kinderen en ouders. Voor

mij bracht die opleiding vooral meer zelfzekerheid. Ik weet nu beter hoe ik aan de slag kan. Ik durf sneller benoemen wat ik zie en voel mij steviger in mijn schoenen wanneer een situatie moeilijk of verontrustend is.”

“Je leert in de opleiding niet alleen kijken naar situaties, maar ook naar jezelf als hulpverlener. We namen gesprekken op en bekeken die achteraf opnieuw. Dat was spannend, maar leerrijk. Je ziet beter waar je sterk in bent en waar je kansen laat liggen. Die kritische blik verruimt je manier van werken. Je leert niet alleen technieken, maar ook hoe jij zelf aanwezig bent in een gesprek. Dat neem ik vandaag nog altijd mee.”

“De opleiding hielp mij in gesprekken met kinderen en ouders, maar ook in de samenwerking met collega’s. Vroeger bleef ik tijdens teamvergaderingen vaker op de achtergrond. Vandaag durf ik gerichter

GETUIGENIS ELIEN BEKAERT OVER POSTGRADUAAT HULPVERLENING BIJ KINDERMISHANDELING

mee te denken, concretere vragen te stellen en zelf suggesties te doen. Ik voel dat ik meer kan betekenen, ook voor collega's."

Het bredere geheel zien

"Ook de groep maakte de opleiding bijzonder. Er namen mensen uit verschillende sectoren en met diverse functies deel. Daardoor kreeg ik niet alleen meer inzicht in mijn eigen werk, maar ook in het bredere traject. Als CLB-medewerker lopen we soms volledige trajecten. Tot nu toe lag mijn focus op detectie en signalen, en minder op herstel. Tijdens de opleiding hoorde ik ook hoe andere partners werken en wat er later in een traject gebeurt als je een dossier doorgeeft aan een netwerkpartner. Dat deed mij beseffen hoe belangrijk continuïteit is en hoe noodzakelijk het is om informatie zorgvuldig door te geven."

"Een opleiding verandert niets aan het feit dat hulpverlening vaak onder tijdsdruk gebeurt en dat dossiers complex zijn. Maar ik heb wel geleerd om steviger en creatiever te handelen binnen die grenzen. Ik heb geleerd om beter te benoemen wat ik zie, wat ik voel en wat ik nodig heb. Ik ben gegroeid als hulpverlener, maar ook als persoon."

"Tijdens de opleiding was er bovendien ruimte voor emoties. Dat vond ik belangrijk. Bij zo'n zwaar thema moet er veiligheid zijn. Daarom kijk ik nog altijd met veel dankbaarheid terug op die twee jaar in Leuven. Deze opleiding heeft mij sterker gemaakt, omdat ik geleerd heb om mijn buikgevoel niet langer weg te duwen, maar het ernstig te nemen en ernaar te handelen." ←

**Je leert in de opleiding niet alleen
kijken naar situaties, maar ook
naar jezelf als hulpverlener.**

— ELIEN BEKAERT

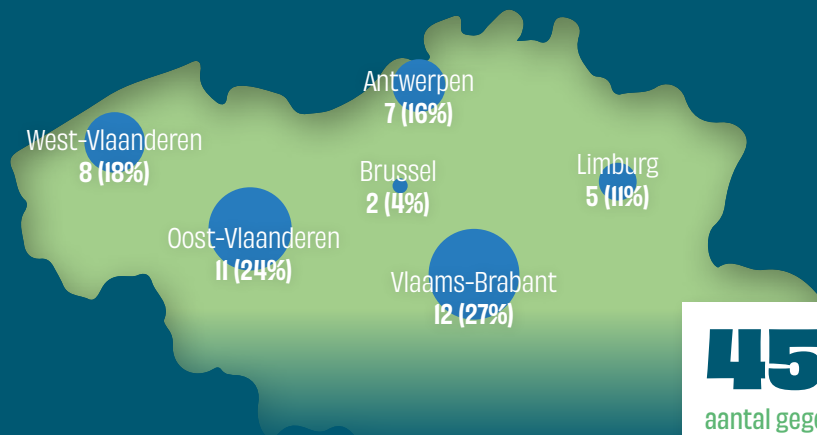
2025 in cijfers

VECK-team gevaarsituaties kinderopvang

Sinds het voorjaar van 2022 zet het VECK een multidisciplinair team aan het werk waar het agentschap Opgroeien beroep op kan doen in situaties van risico's op kindermishandeling in de kinderopvang. In 2025 gaf het VECK advies aan Opgroeien over 45 opvanginitiatieven, die samen een capaciteit van 1.532 opvangplaatsen voorzien. Het VECK-team Kinderopvang voert een systematisch en multidisciplinair risicotaxatieproces met als doel:

- De veiligheid van kinderen in de opvang op dit moment en in de toekomst in te schatten.
- Advies te verlenen aan het agentschap Opgroeien over verdere handhaving of opvolging.
- Kinderopvanginitiatieven stimuleren in het ontwikkelen van veilige zorg, gericht op een optimale ontwikkeling van het jonge kind.

De cijfers in dit jaarverslag geven een overzicht van enkele kenmerken van de aangemelde initiatieven en de verleende adviezen aan het agentschap.

45

aantal gegeven adviezen
aan Opgroeien door VECK

1.532

opvangplaatsen
(totale erkende capaciteit)

Type opvang:

- 5 initiatieven gezinsopvang
- 40 initiatieven groepsoopvang

INITIATIEVEN WEL/NIET GESCHORST BIJ AANMELDING

9 initiatieven waren geschorst bij aanmelding

20%

Bij 2 initiatieven was er een voornemen tot schorsing

4%

Bij 34 initiatieven was er geen schorsing op het moment van de aanmelding

75%

JUSTITIE WEL/NIET BETROKKEN

Bij 32 initiatieven was justitie niet betrokken

71%

Bij 13 initiatieven was justitie wel betrokken

29%

32

initiatieven kregen een positieve boodschap en kunnen verder werken mits enkele aanpassingen.

8

initiatieven krijgen de mogelijkheid om zich te herorganiseren en te versterken.

Voor een beperkt aantal initiatieven werd geadviseerd om hun werking stop te zetten.

Soort mishandeling

De analyse van de vaststellingen toont dat **fysieke mishandeling** het meest frequent wordt vastgesteld, gevolgd door **emotionele mishandeling** en **verwaarlozing**. Daarnaast blijkt dat verschillende vormen van mishandeling in de praktijk vaak met elkaar **verweven** zijn en **zelden** als **op zichzelf staande problematieken** voorkomen.

Meerdere risicodomeinen

In 38 gevallen werden **3 of meer van de 7 risicodomeinen** aangeduid (bijvoorbeeld risico's in het opvanginitiatief, bij de verantwoordelijke/organisators, bij de kindbegeleiders,...)

Samen op zoek naar veiligheid

Hoe maak je van een kinderopvang een veilige plek voor kinderen? Die vraag staat centraal in de trajecten die het VECK loopt met organisaties of onthaalouders waar ernstige bezorgdheden zijn ontstaan. Niet om met de vinger te wijzen, wel om samen te kijken wat nodig is om veiligheid, draagkracht en vertrouwen te versterken.

Voor Ilham Oumazza, verantwoordelijke van een kinderdagverblijf in Jette, kwam de aanmelding bij het VECK-team Kinderopvang er in een zware periode. Julia Day, medewerker van het VECK-team Kinderopvang, begeleidde het traject samen met haar collega Kim Van Hoorde.

Van aanmelding naar risico-inschatting

Het vertrekpunt was een incident waarbij een kind ernstig gewond raakte. Het was onduidelijk of dat al dan niet in de opvang was gebeurd.

“Dat was een zware periode”, zegt Ilham Oumazza. “Er kwam veel tegelijk op me af. Er was een klacht van de ouders, daarna volgden inspectie van het Agentschap Opgroeien, coaching op de werkvloer en uiteindelijk ook het traject met het VECK-team Kinderopvang. Het was zwaar, maar tegelijk besepte ik dat het nodig was.”

Julia Day legt uit hoe zo’n traject verloopt. “Wij krijgen een aanmelding via Agentschap Opgroeien wanneer er zorgen zijn over de veiligheid van kinderen in een opvang. Daarna doen wij een risico-inschatting met het oog op de toekomstige veiligheid. We kijken naar wat goed loopt, wat moeilijk loopt en hoe een opvang omgaat met die moeilijkheden. We kijken bovendien naar de impact van zo’n aanmelding op de betrokkenen en hun reactie hierop.”

Om een goed beeld te krijgen, sprak het

VECK-team Kinderopvang in dit geval met ouders, artsen, kindbegeleiders, de organisator en een externe pedagogische coach. “Vanuit al die gesprekken vormen we een zo goed mogelijk beeld van de opvang en van wat er nodig is om de veiligheid te versterken”, zegt Julia Day. “Zo’n traject kan verschillende uitkomsten hebben en eindigt met een advies aan Agentschap Opgroeien. Soms besluiten we dat een opvang veilig kan verder werken. Soms is een advies tot sluiten de enige optie. Maar vaak zit het daartussenin: dan kan een opvang openblijven, op voorwaarde dat er aan bepaalde zaken wordt gewerkt of moeten er eerst zaken veranderen voor een heropening met veilige opvang mogelijk is.”

Niet beschuldigend, wel duidelijk

Voor Ilham Oumazza was het in het begin onduidelijk wat haar precies te wachten stond. “Voor mij was dit allemaal nieuw. Ik wist niet goed hoe dat zou verlopen. Maar Julia en haar collega hebben mij snel op mijn gemak gesteld. Het voelde niet beschuldigend. Dat was voor mij zeer belangrijk.”

Die manier van werken maakte voor haar een groot verschil. “Ik werd niet benaderd vanuit: jij doet het slecht. Het was eerder: er is iets ernstigs gebeurd, we moeten nu samen kijken wat nodig is.”

Volgens Julia Day is dat essentieel.

“**Het was intens, maar de aanpak was altijd empathisch en zorgzaam. Ik ben blij dat ik die kans heb gekregen.**

— ILHAM OUMAZZA

“**De vraag is hoe je van die eerste emotie verder kunt gaan naar wat er concreet anders en beter moet, met het kindperspectief centraal.**

JULIA DAY

“Er is vaak veel emotie en stress bij ouders, verantwoordelijken en kindbegeleiders. Dat is normaal. De vraag is hoe je van die eerste emotie verder kunt gaan naar wat er concreet anders en beter moet, met het kindperspectief centraal.”

In de gesprekken werd voor Ilham Oumazza duidelijk waar de grootste kwetsbaarheid zat. “Ik ben deze kinderopvang alleen gestart met 3 kinderen. De groei ging heel snel naar 14, 33 en uiteindelijk 41 kinderen. Door de snelle uitbreiding ben ik kindbegeleiders beginnen aanwerven en kreeg ik een leidinggevende rol. De structuur en organisatie hadden meer tijd nodig om mee te evolueren, waardoor het uiteindelijk te veel werd om alleen te dragen.”

Transparante communicatie

“We zijn nu iets meer dan een jaar verder sinds het advies van het VECK-team Kinderopvang en ik merk al een mooi verschil”, zegt Ilham Oumazza. “Het is nog niet perfect, maar er is een duidelijke vooruitgang.” Op aansturen van het VECK werd een interne pedagogische coach aangenomen en zoekt de organisatie verder naar bijkomende versterking op vlak van coaching en extra kindbegeleiders voor de groepen.

Ook in de dagelijkse werking veranderde er veel. “We communiceren open en transparant. Als er iets gebeurt, gaan we onmiddellijk in ge-

sprek met de ouders, samen met de betrokken kindbegeleiders.”

Transparante communicatie en een duidelijke organisatiestructuur waren voor deze opvang belangrijke elementen om het vertrouwen onderling, maar ook naar ouders toe, terug te versterken.

De reorganisatie vroeg veel van het kinderopvangteam. “Sommige zaken hebben tijd nodig om te kunnen landen”, zegt Julia Day. “Het waren niet altijd gemakkelijke gesprekken en het heeft ongetwijfeld veel van Ilham gevraagd. Maar we zagen hoe ze een klik maakte doorheen het traject. We merkten dat die reflectie er was en werd omgezet naar concrete plannen. Dit in combinatie met andere beschermende factoren leidde tot een positief advies met voorwaarden die goed waren afgestemd op de noden.”

Ilham Oumazza is het daarmee eens. “Het was goed dat er meerdere contactmomenten met het VECK-team Kinderopvang waren. Je hebt tijd nodig om dingen te verwerken en te beseffen: ja, er moet iets veranderen. Het was intens, maar de aanpak was altijd empathisch en zorgzaam. Ik ben blij dat ik die kans heb gekregen. Dat er niet alleen naar één incident is gekeken, maar naar het geheel. Dat we ook konden tonen hoe het bij ons werkt. Die aanpak maakte een groot verschil.” ←

BIJLAGEN

Cijfers

	Aantal meldingen
2018	6.769
2019	7.028
2020	7.164
2021	7.535
2022	7.056
2023	7.541
2024	7.501
2025	7.642

Tabel 1. Aantal unieke meldingen in één jaar (2018 – 2025)

In 2025 ontvingen de Vertrouwenscentra Kindermishandeling 7.642 meldingen, wat een lichte stijging betekent van 1,88% ten opzichte van 2024. Het grootste aandeel van de meldingen situeert zich binnen de reguliere werking (76%), gevolgd door meldingen in het kader van maatschappelijke noodzaak (12%) en NPIE (12%).

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
VK Antwerpen	1.900	1.904	1.915	1.963	1.566	1.564	1.591	1.677
VK Vlaams-Brabant	1.107	1.039	1.158	1.303	1.272	1.365	1.305	1.279
VK Brussel*	755	920	1.032	1.239	1.360	1.422	1.569	1.493
VK Limburg	863	895	799	860	790	942	896	873
VK Oost-Vlaanderen	1.164	1.332	1.401	1.377	1.248	1.393	1.386	1.549
VK West-Vlaanderen	980	938	859	793	820	855	754	771
Totaal	6.769	7.028	7.164	7.535	7.056	7.541	7.501	7.642

Tabel 2. Aantal meldingen per VK

* Cijfers VK Brussel inclusief Nupraatikerover.be

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Reguliere werking	5.874	5.977	5.966	6.142	5.475	5.725	5.501	5.783
Onderzoek maatschappelijke noodzaak	719	715	749	789	834	975	1.019	951
Nupraatikerover.be	176	336	449	604	747	841	981	908
Totaal	6.769	7.028	7.164	7.535	7.056	7.541	7.501	7.642

Tabel 3. Aantal meldingen per type

	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Brussel	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Totaal
Reguliere werking	1.477	1.101	540	698	1.316	651	5.783
Onderzoek maatschappelijke noodzaak	200	178	45	175	233	120	951
Nupraatikerover.be			908				908
Totaal	1.677	1.279	1.493	873	1.549	771	7.642

Tabel 4. Aantal meldingen per type per VK

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
VK Antwerpen	2.562	2.640	2.718	2.744	2.306	2.414	2.502	2.587
VK Vlaams-Brabant	1.592	1.522	1.817	1.979	1.879	2.034	2.185	2.141
VK Brussel	1.006	1.169	1.284	1.486	1.691	1.729	1.914	1.893
VK Limburg	1.077	1.109	1.048	1.117	1.164	1.356	1.346	1.343
VK Oost-Vlaanderen	1.413	1.588	1.753	1.692	1.701	1.832	1.836	2.225
VK West-Vlaanderen	1.388	1.314	1.167	1.082	1.188	1.331	1.137	1.191
Totaal	8.979	9.290	9.722	10.070	9.909	10.671	10.913	11.367

Tabel 5. Aantal kinderen waarvoor een melding werd ontvangen

	2024	2025
Antwerpen	63	65
Vlaams-Brabant	77	80
Limburg	79	80
Oost-Vlaanderen	58	70
West-Vlaanderen	49	52

Tabel 6. Aantal gemelde minderjarigen per 10.000 minderjarigen

Voor Brussel werden in deze tabel de cijfers niet opgenomen: gezien het bicommunautaire aanbod van de hulpverlening bij kindermishandeling is het niet mogelijk om in dit geval betrouwbare cijfers te presenteren.

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Mannelijk	3.743	3.733	3.853	3.880	3.746	4.158	4.212	4.420
Vrouwelijk	4.328	4.328	4.862	4.980	4.814	5.242	5.351	5.509
Ander				10	32	36	31	19
Onbekend	908	963	1.007	1.200	1.317	1.235	1.319	1.419
Totaal	8.979	9.290	9.722	10.070	9.909	10.671	10.913	11.367

Tabel 7. Geslacht van gemelde kinderen

In 2025 werden 11.367 kinderen bereikt via de meldingen, wat een stijging van 4,16% betekent ten opzichte van 2024. Meisjes blijven vaker vertegenwoordigd in de meldingen dan jongens, al wordt het verschil iets kleiner.

	Aantal kinderen
Ongeboren	133
0 – 2 jaar	1.172
3 – 5 jaar	1.694
6 – 8 jaar	1.900
9 – 11 jaar	1.937
12 – 14 jaar	2.197
15 – 17 jaar	1.692
18 – 20 jaar	319
21 – 24 jaar	94
25 jaar of meer	170
Onbekend	59
Totaal	11.367

Tabel 8. Leeftijd van gemelde kinderen

	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Brussel	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Totaal
Ongeboren	18	27	5	1	53	29	133
0 – 2 jaar	297	182	80	169	289	155	1.172
3 – 5 jaar	436	314	207	199	343	200	1.694
6 – 8 jaar	460	416	200	210	408	207	1.900
9 – 11 jaar	422	405	218	267	400	229	1.937
12 – 14 jaar	492	391	484	260	390	182	2.197
15 – 17 jaar	373	308	379	199	282	152	1.692
18 – 20 jaar	70	70	89	29	33	28	319
21 – 24 jaar	16	11	54	5	8	5	99
25 jaar of meer	5	11	133	5	2	2	158
Onbekend	3	0	31	2	2	0	38
Totaal	2.587	2.141	1.893	1.343	2.225	1.191	11.367

Tabel 9. Leeftijd van gemelde kinderen per VK (met NPfE)

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Lichamelijke mishandeling/verwaarlozing	2.924	2.877	2.988	2.890	3.129	3.371	3.200	3.543
Emotionele mishandeling/verwaarlozing	3.172	3.284	3.741	3.676	3.668	3.954	4.147	4.257
Seksueel misbruik	1.338	1.453	1.368	1.752	1.768	1.786	1.713	1.649
Risicosituatie + verwerkingsproblematiek	1.712	1.660	1.705	1.477	1.309	1.637	1.755	1.626
Grensoverschrijdend gedrag door minderjarige	521	590	472	362	313	358	409	424
Ander/onbekend/ onduidelijk	58	79	97	324	126	97	74	205
Totaal	9.725	9.943	10.371	10.481	10.313	11.203	11.298	11.704

Tabel IO. Belangrijkste gemelde problematiek

De meeste meldingen in 2025 hebben betrekking op emotionele mishandeling of verwaarlozing (36%), gevolgd door lichamelijke mishandeling of verwaarlozing (30%). Seksueel misbruik vertegenwoordigt 14% van de meldingen, terwijl risicosituaties en verwerkingsproblematieken samen 14% uitmaken. Opvallend is de sterke stijging van meldingen rond lichamelijke mishandeling of verwaarlozing ten opzichte van 2024 (+10,72%), terwijl seksueel misbruik en risicosituaties licht dalen.

Daarnaast is er een toename van het aandeel meldingen waarbij de problematiek als 'onbekend' wordt geregistreerd. Deze stijging lijkt samen te hangen met registratiepraktijken bevoorbeeld bij complexere dossiers of onvolledige informatie bij opstart.

	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Brussel	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Totaal
Lichamelijke mishandeling/verwaarlozing	1.028	586	551	304	697	377	3.543
Emotionele mishandeling/verwaarlozing	882	960	578	449	908	480	4.257
Seksueel misbruik	336	321	394	172	276	150	1.649
Risicosituatie en verwerkingsproblematiek	287	221	353	288	327	150	1.626
Grensoverschrijdend gedrag door minderjarige	113	58	44	83	69	57	424
Ander/onbekend/ onduidelijk	0	105	1	90	1	8	205
Totaal	2.646	2.251	1.921	1.386	2.278	1.222	11.704

Tabel II. Belangrijkste gemelde problematiek per VK

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Hulplijn 1712	412	425	500	307	327	342	249	225
Ketenaanpak	10	12	18	20	27	17	25	38
Gezondheidszorg	1.578	1.752	1.767	1.713	1.751	1.951	1.875	1.939
Politionele en justitiële instanties	513	504	544	566	655	780	785	681
Jeugdhulp Opgroeien	532	581	536	488	473	480	406	404
Welzijnsorganisaties	1.056	1.024	977	979	996	1.075	1.047	1.119
Schoolgerelateerde voorzieningen	1.767	1.787	1.786	2.016	1.868	1.850	1.946	2.120
Primaire omgeving van het kind	833	885	983	1.022	935	999	1.132	1.096
Onbekend	68	58	53	424	24	47	36	20
Totaal	6.769	7.028	7.164	7.535	7.056	7.541	7.501	7.642

Tabel I2. Melders

De meeste meldingen in 2025 zijn afkomstig uit schoolgerelateerde voorzieningen (28%) en de gezondheidszorg (25%). Deze sectoren blijven een cruciale rol spelen in de detectie van kindermishandeling. Daarnaast zijn ook welzijnsorganisaties (15%) en de primaire omgeving van het kind (14%, vaak via Nupraatikerover.be) belangrijke melders.

	Regulier	MaNo	NPIE	Totaal
Hulplijn 1712	225	0	0	225
Ketenaanpak	34	4	0	38
Gezondheidszorg	1.869	70	0	1.939
Politionele en justitiële instanties	129	552	0	681
Jeugdhulp Opgroeien	385	19	0	404
Welzijnsorganisaties	934	185	0	1.119
Schoolgerelateerde voorzieningen	2.000	120	0	2.120
Primaire omgeving van het kind	188	0	908	1.096
Onbekend	19	1	0	20
Totaal	5.783	1.019	908	7.642

Tabel I3. Melders per type VK-werking

Gevolgeving	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Brussel	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Totaal
Casemanagement	124	196	39	196	169	105	829
Melding aan parket	167	27	35	50	96	50	425
Geen maatschappelijke noodzaak	22	23	4	7	35	38	129
Onderzoek lopende	77	114	7	34	53	10	295
Totaal	390	360	85	287	353	203	1.678

Tabel 14. Gevolggeving onderzoeken maatschappelijke noodzaak

	Totaal
Geestelijke gezondheidszorg voor volwassenen	184
Centra Algemeen Welzijnswerk voor volwassenen	150
Justitiehuisen	34
Ziekenhuizen	345
Totaal	578

Tabel 15. Meldingen Kindreflex

In 2025 kwamen in totaal 578 meldingen van sectoren waarbij de Kindreflex wordt geïmplementeerd.

	Aantal chatgesprekken	Aantal unieke contactnemers
2015	187	74
2019	601	344
2025	1.453	908

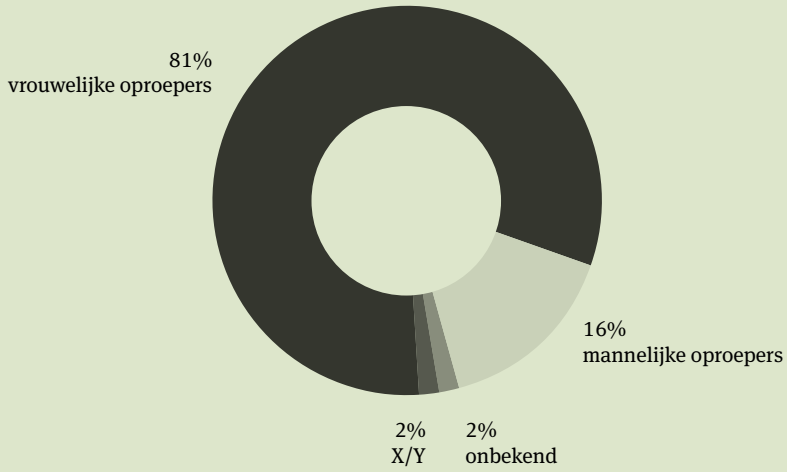
2024 Cijfers NPIE

In 2025 vonden 908 nieuwe oproepers de weg naar Nupraatikerover.be (via de chat en/of via mail). Dit is een daling van 8% in vergelijking met vorig jaar. Wel voerden we 1453 chatgesprekken, een stijging van 3%. Deze evolutie wijst erop dat er vaker meerdere gesprekken met dezelfde contactnemers plaatsvinden, wat duidt op een sterker trajectmatig werken en een meer intensieve begeleiding van de bereikte doelgroep.

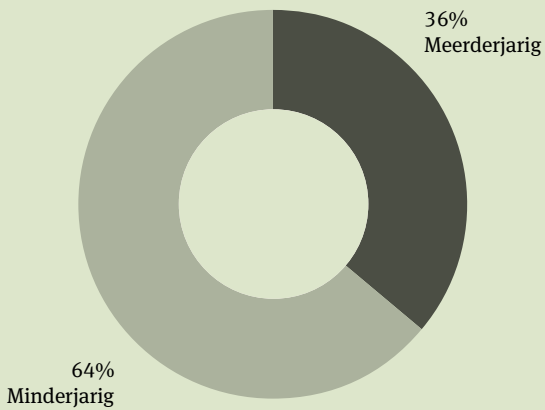
Meisjes en vrouwen vormen de grootste groep contactnemers. Het aandeel mannelijke contactnemers blijft beperkter en schommelt over de jaren heen. Deze verdeling weerspiegelt bredere tendensen in hulpzoekgedrag, waarbij meisjes en vrouwen vaker (online) ondersteuning zoeken, en onderstreept tegelijk het belang van een inclusieve en veilige chatomgeving voor alle genderidentiteiten.

De verhouding tussen minderjarige en meerderjarige contactnemers blijft meestal gelijk. Minderjarigen vormen de grootste groep contactnemers; hun aandeel schommelt meestal tussen 63% en 67%. Dit bevestigt dat Nupraatikerover.be in de eerste plaats wordt gebruikt door de beoogde doelgroep van kinderen en jongeren. Het aandeel meerderjarige contactnemers blijft over de jaren heen relatief stabiel en situeert zich rond een derde van het totaal.¹

Gender

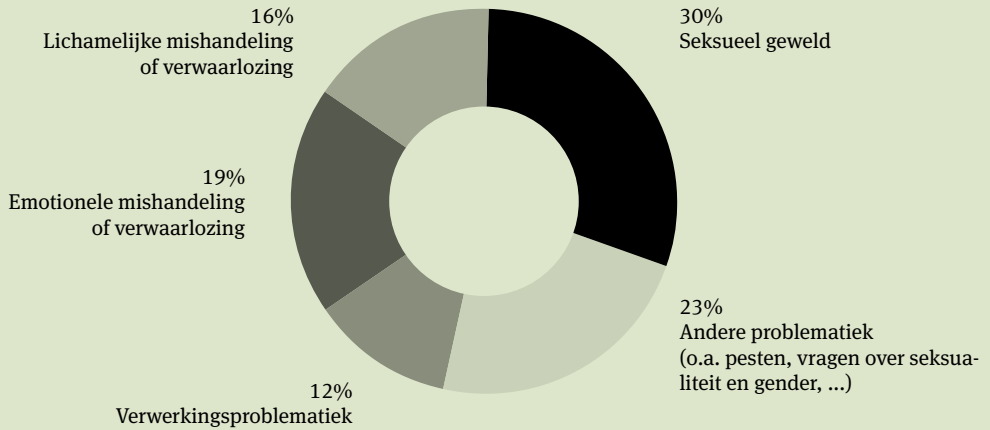

Leeftijd

Meer in detail:

-12 jaar	5%
12-14	31%
15-17	28%
18-24	14%
25- 44	16%
45 +	3%

Het grootste aandeel oproepers komt chatten over seksueel geweld, zowel huidig seksueel geweld als geweld dat in het verleden plaatsvond met impact op het huidige functioneren van de oproeper.

23% komt chatten rond een andere problematiek. Denk aan pesten, vragen rond seksualiteit,... deze oproepers verwijzen we warm door. Ook aan hen besteden we de nodige zorg, zodat ze een positieve ervaring opdoen met online hulpverlening.

Verdere duiding en uitgebreide cijfers rond NPJE zijn beschikbaar in het jaarverslag van nupraatikerover.be.

wie is wie?

VK ANTWERPEN

Team

Personeelslid	Functie
Roofthoof Hans	Algemeen Directeur
Bervoets Lien	Hulpverlener, uit dienst
Boelen Annelien	Psycholoog
Claes Sofie	Coördinator Turnhout, uit dienst
Cleeren Stien	Hulpverlener en administratie, uit dienst
Coeck Bé	Onthaal en administratie, uit dienst
Croes Anita	Hulpverlener – 1712, uit dienst
De Bruyn Anna	Hulpverlener
De Jong Leen	Hulpverlener
De Maegt Geert	Onthaal en administratie
De Rijcke Kirsten	Hulpverlener
De Saeger Kelly	Coördinator Mechelen
De Sterck Stein	Kinderpsycholoog
De Visscher Mirte	Hulpverlener - 1712
Dierckx Lore	Hulpverlener
Dillen Liesbeth	Casusregisseur
Driesen Karlien	Hulpverlener – 1712, uit dienst
Embrechts Linde	Hulpverlener
Goessens Julie	Kinderpsycholoog
Hermans Evelyne	Hulpverlener
Huybrechts Tinne	Hulpverlener
Lamens Annelies	Criminoloog
Lujan Gabarda Taïs	Coördinator Veilig huis
Moyens Maxine	Kinderpsycholoog
Peeters An	Onthaal en HR administratie
Peeters Mendy	Onthaal en IT administratie
Remue Astrid	Kinderpsycholoog
Reniers Jana	Psycholoog 1712, uit dienst
Reynaerts Vicky	Kinderpsycholoog
Slootmans Katlijn	Kinderpsycholoog, uit dienst
Spiessens Kimberley	Kinderpsycholoog
Stoops Gideon	Casusregisseur
Sweere Ilka	Kinderpsycholoog
Van Buggenhout Barbara	Hulpverlener, uit dienst
Van den Hove Christina	Coördinator Antwerpen

Van den Wyngaert Linda	Coördinator Onthaal en administratie
Van Gool Silke	Hulpverlener - 1712
Van Hove Laura	Hulpverlener - 1712
Van Looveren Anja	Kinderpsycholoog, uit dienst
Van Nieuwenhuijsen Eline	Coördinator Antwerpen – 1712, uit dienst
Van Raemdonck Eva	Klinisch Psycholoog
Van Roosbroeck Koen	Onthaal en administratie
Van Veldhoven Nina	Hulpverlener
Van Zand Florence	Hulpverlener
Vanderstraete Inge	Medisch directeur – Kinderpsychiater
Verbruggen Ann	Onthaal en administratie
Verlinden Philippe	Hulpverlener – 1712
Waegemans Lander	Casusregisseur
Wauters Valérie	Vormingsmedewerker, uit dienst
Welleman Frédérique	Criminoloog
Waegemans Lander	Casusregisseur
Wauters Valérie	Vormingsmedewerker
Welleman Frédérique	Criminoloog

Bestuur en Algemene Vergadering

Lid	Bestuur - Algemene vergadering (AV)
Celis Vera	AV-Schepen stad Geel
De Smet Winand	Bestuur en AV, Departementshoofd ontwikkeling en educatie provinciebestuur Antwerpen
Guns Annemie	Bestuur en AV, Schepen gemeente Beerse
Mattheij Marjolein	Bestuur en AV, Spoedarts UZA
Roofthoof Hans	waarnemend lid Bestuur en AV, Algemeen directeur VK Antwerpen
Paulus Camille	AV- Gepensioneerd
Swennen Frederik	Voorzitter Bestuur en AV, Gewoon hoogleraar Personen- en Familierecht UAntwerpen
Van Den Bossche Veerle	Bestuur en AV, Afdelingshoofd gemeente en OCMW Willebroek
Van Gorp Paul	Bestuur en AV, Gepensioneerd
Van Royen Paul	AV, Gepensioneerd
Van Zundert Frieke	Bestuur en AV, Directeur CGG Andante
Vanderstraete Inge	waarnemend lid Bestuur en AV, Vertrouwensarts VK Antwerpen
Wellens Jo	Bestuur en AV, Psychiater ZNA UKJA en AZ Sint-Maarten

VK LIMBURG

Team

Personeelslid	Functie
Van Loon Katrien	Directeur
Bernaerts Laura	Maatschappelijk werker
Deberdt Stefanie	Teamcoördinator – uit dienst
Eerdekens Inge	Maatschappelijk werker
Gelders Lies	Orthopedagoog - Teamcoördinator
Geunes Nora	Psychologisch consulent
Gielissen Patricia	Psycholoog
Holsteyns Saskia	Ondersteunend medewerker
Mathijs Evelien	Bachelor orthopedagogie
Moniquet Ann	Orthopedagoog
Petermans Marleen	Vertrouwensarts
Schildermans Lien	Criminoloog
Sleurs Katrien	Bachelor verpleegkunde
Swennen Eline	Orthopedagoog
Vandekerckhove Paulien	Maatschappelijk werker
Van Hove Christel	Administratief medewerker
Vanleeuw Felina	Orthopedagoog
Vankerkom Katty	Onthaalmedewerker
Vermeulen Luca	Bachelor orthopedagogie
Vissers Maxime	Orthopedagoog
Weltjens Laurence	Maatschappelijk werker – uit dienst

Bestuur en Algemene Vergadering

Lid	Bestuur – Algemene Vergadering (AV)
Vanderhallen Caroline, voorzitter	Bestuur en AV, Klinisch psycholoog/psychotherapeut
Berx Eric	Bestuur en AV, Gepensioneerd
Ceunen Goedele	AV, ten persoonlijke titel
Cuppens Mariët	AV, Moderator (bemiddelingsdienst)
Migneaux Ann	Bestuur en AV, Advocaat
Monard Sandra	Bestuur en AV, Directeur ondersteunende diensten Bethanië
Renson Ellen	Bestuur en AV, Directeur Junitas (jeugdhulp Don Bosco Vlaanderen)
Slegers Bart	Bestuur en AV, professionele consultant
Swennen Hilde	Bestuur en AV, Directeur Welzijn en Regiodirecteur VCLB Limburg
Tuerlinckx Michel	AV, Gepensioneerd
Ulburghs Lutgardis	AV, Gepensioneerd
Van Ende Lutgart	Bestuur en AV, CAW Limburg
Vanweert Ingrid	AV, Directeur Personeel & Organisatie Wit-Gele Kruis Limburg
Vermassen Ann	Bestuur en AV, Directeur CIG de Zeshoek

VK BRUSSEL

Team

Medewerkers	Functie
Van Dooren Erik	Directeur
De Laat Anna	Ervaringsdeskundige
De Meyer Stefanie	Psycholoog
De Ruyck Karolien	Psycholoog
De Vuyst Inte	Criminoloog
Deneyer Johan	Administratief bediende
Depestel Kayla	Psycholoog
El Amrani Yasmina	Psycholoog
François Karolien	Orthopedagoog
Hadad Hafida	Administratief bediende
Mutabazi Isaro	Administratief bediende
Smets Lauren	Maatschappelijk werker
Tweepeninckx Jasper	Orthopedagoog, project Overhoop (uit dienst)
Van Campenhout Ilse	Psycholoog
Vanbeselaere Vigdis	Vertrouwensarts
Vangoidsenoven Tina	Administratief bediende
Venneman Eden	Maatschappelijk werker
Verdoodt Evi	Psycholoog
Waumans Matthijs	Psycholoog
Werdefroy Gerlinde	Psycholoog

Team nupraatikerover.be

Van Dooren Erik	Directeur
François Karolien	Coördinator, beantwoorder, orthopedagoog
Fiers Adeline	Beantwoorder, psycholoog, seksuoloog
De Meyer Stefanie	Beantwoorder, psycholoog
Depestel Kayla	Beantwoorder, psycholoog
De Vuyst Inte	Beantwoorder, criminoloog
El Amrani Yasmina	Beantwoorder, psycholoog
Smets Lauren	Beantwoorder, maatschappelijk werker
Van Campenhout Ilse	Beantwoorder, psycholoog
Verdoodt Evi	Beantwoorder, psycholoog
Waumans Matthijs	Beantwoorder, psycholoog
Venneman Eden	Beantwoorder, maatschappelijk werker
Werdefroy Gerlinde	Beantwoorder, psycholoog

Bestuur en Algemene Vergadering

Lid	Bestuur – Algemene Vergadering (AV)
Vandenplas Yvan, voorzitter	Bestuur en AV, prof. Emeritus, Kindergastroënteroloog UZ Brussel
Van Holen Frank, ondervoorzitter	Bestuur en AV, directeur Hulpverleningsbeleid Pleegzorg Vlaams-Brabant en Brussel en gastprofessor vakgroep Psychologie aan VUB
Sans Filip, penningmeester	Bestuur en AV, lector VUB
Schotte Christiaan, secretaris	Bestuur en AV, hoogleraar Faculteit Psychologie en Educatiewetenschappen VUB, gedragstherapeut, voormalig diensthoofd Klinische Psychologie UZ Brussel
De Pauw Sonia	AV, pedagoog (op pensioen)
Minner Monica	Bestuur en AV, coördinator studentenbegeleiding Erasmus Hogeschool
Pellens Lieve	Bestuur en AV, magistraat federaal parket
Van Berlaer Gerlant	Bestuur en AV, kinder -en spoedarts in UZ Brussel
Vanderfaillie Johan	Bestuur en AV, Gewoon hoogleraar Departement Psychologie VUB
Verbeek Bea	AV, psychiater en LEIFarts

VK WEST-VLAANDEREN

Team

Personeelslid	Functie
Castelein Joke	Directeur
Ceenaeme Julie	Orthopedagoog & Maatschappelijk werker
Claeys Inge	Administratief medewerker
De Keyser Jan	Psycholoog
De Mey Deborah	Vertrouwensarts – uit dienst
de Rijcke Amélie	Orthopedagoog – uit dienst
De Volder Anke	Psycholoog
De Vos Jolien	Sociaal-cultureel werker
De Waele Anna	Psychologisch consulent – uit dienst
Geschier Machteld	Vrijwilliger
Everaert Emelie	Orthopedagoog – uit dienst
Ketels Nathalie	Criminoloog
Lambrecht Lynn-Marie	Psychologisch consulent
Lefebvre Elke	Criminoloog
Ténaerts Valerie	Administratief medewerker
Sarazijn Ina	Logistiek medewerker – uit dienst
Schietaert Britney	Psycholoog
Puystjens Mieke	Orthopedagoog – uit dienst
Van Hooreweder Goedele	Gezinswetenschapper
Vanhee Gaëlle	Psycholoog
Verbanck Lies	Psychiatrisch verpleegkundige
Verhaeghe Yaïza	Maatschappelijk werker
Voet Laura-Jo	Psycholoog
Minne Kaat	Criminoloog

Bestuur en Algemene Vergadering

Lid	Bestuur – algemene vergadering (AV)
Steverlynck Carine, voorzitter	Bestuur en AV
Balcaen Koen	Bestuur en AV
Berkers Marc	Bestuur en AV
Bruneel Jo	Bestuur en AV
Carbonez Ruth	Bestuur en AV
Dejaegher Lieven	Bestuur en AV
Demeulenaere Brecht	Bestuur en AV
Desmet Tine	AV
Jeuris Lisa	Bestuur en AV
Rosseel Sofie	Bestuur en AV
Stemans Luc	AV
van Sprundel Paul	Bestuur en AV
Vandewoestyne Hilde	Bestuur en AV

VK OOST-VLAANDEREN

Team

Personeelslid	Functie
Eeman Joy	Directeur
Badisco Steffi	Maatschappelijk werker
Bekaert Katrien	Psycholoog
Bert Bieke	Orthopedagoog
Bovijn Kristel	Maatschappelijk werker
Cornelis Jessica	Secretaresse
De Stoop Tine	Criminoloog
Devriendt Ann	Maatschappelijk werker
De Wispelaere Joris	Psycholoog
Geeroms Jan	Maatschappelijk werker
Godu Fabiola	Secretaresse
Huyghe Kirsten	Psycholoog
Kluppels Kristel	Vertrouwensarts
Martein Régine	Psycholoog
Paepe Emma	Psycholoog
Persijn Ilse	Maatschappelijk werker
Sanse Joni	Maatschappelijk werker
Van Assche Elien	Maatschappelijk werker
Vandermeulen Hannah	Psycholoog
Van Rompuy Beth	Toegepast psycholoog
Willems Liselot	Criminoloog

Bestuur en Algemene Vergadering

Personeelslid	Bestuur – algemene vergadering (AV)
Bogman Annelies	Bestuur en AV
De Baene Ward	AV
De Vos Nicole	Bestuur en AV
De Vos Sabine	AV
De Vreese Luc	Bestuur en AV
D'Oosterlinck Patrick	Bestuur en AV
Karanfil Ümit	Bestuur en AV
Maes Jo	Bestuur en AV
Meyvaert Marc	AV
Opstaele Raf	Bestuur en AV
Otte Laura	AV
Remy Dirk	Bestuur en AV
Dr Schoentjes Eric	Bestuur en AV
Uvin Katleen	AV
Van Den Bossche Paul	AV
Van Gysegem Liliane	AV
Vermeylen Luc	AV
Vindevoghel Mark	AV

VK VLAAMS-BRABANT

Team

Personeelsleden (gewerkt in 2025)	Functie
Abts Annelore	Hulpverlener
Admassu Elien	Hulpverlener
Coolsaet Naéla	Hulpverlener, uit dienst
Dehaerne Emilie	Jobstudent administratief medewerker
Desair Hanna	Jobstudent administratief medewerker
Desair Kato	Jobstudent poetshulp
Desair Kristof	Directeur
Diels Sara	Hulpverlener
Dillen Anke	Hulpverlener
Du Four Astrid	Hulpverlener
Ivens Carla	Hulpverlener
Lauwereins Astrid	Hulpverlener
Mertens Gudrun	Administratief medewerker
Peeters Elke	Hulpverlener
Roelens Iris	Administratief medewerker
Slechten Wendy	Poetshulp, uit dienst
Snoeck Sofie	Hulpverlener
Toelen Jaan	Kinderarts
Vaes Agnésia	Hulpverlener
Van Assche Helene	Kinderpsychiater, uit dienst
Van Doren Jill	Hulpverlener, uit dienst
Vanbeckevoort Bart	Hulpverlener
Vanderborgh Isa	Hulpverlener
Vanderelst Ellen	Hulpverlener
Vanderlinden Sofie	Hulpverlener, uit dienst
Verhaert Patsy	Hulpverlener, uit dienst
Vansevenant Ororo	Administratief medewerker, uit dienst

Bestuur en Algemene Vergadering

Lid	Bestuur – Algemene Vergadering (AV)
Vael Marianne, voorzitter	Personeelsdirecteur UZ Leuven op rust
Casteels Kristina	Bestuur, Arts-specialist Kindergeneeskunde UZ Leuven
Charlier Mark	Bestuur, Diensthoofd Financiële dienst UZ Leuven
Buyse Gunnar	Bestuur, Medische diensthoofd Kindergeneeskunde UZ Leuven
Dillen Annemie	Bestuur, Gewoon hoogleraar en vice-decaan fac. Theologie en Religiewetenschappen, KU Leuven.
Mathieu Christine	Bestuur, Diensthoofd Juridische dienst UZ Leuven
Tambeur Wim	Bestuur, Voorzitter directiecomité UPC KU Leuven, gedelegeerd bestuurder van Z.org KU Leuven

VECK

Team

Personeelslid	Functie
Stroobants Tim	Directeur
Day Julia	Medewerker VECK-team gevaarsituaties kinderopvang, Communicatie en Beleid
Defossez Anna	Coördinator Echo-Lotgenotenwerking
Desair Kristof	Teamleider VECK-team gevaarsituaties kinderopvang
Fiers Adeline	Coördinator data en innovatie
Ketels Nathalie	Medewerker VECK-team gevaarsituaties Kinderopvang
Leeman Liv	Coördinator Kindreflex
Saey Catherine	Medewerker Kindreflex
Scheers An	Medewerker Handle with Care
Servranckx Verina	Medewerker Echo lotgenoten
Snoeck Sofie	Medewerker VECK-team gevaarsituaties Kinderopvang
Van Dyck Sam	Medewerker Kindreflex
Van Hoorde Kim	Coördinator Handle with Care en medewerker VECK-team gevaarsituaties kinderopvang
Weustenraad Bart	Medewerker VECK-team gevaarsituaties Kinderopvang

Bestuur en Algemene Vergadering

Lid	Bestuur - Algemene Vergadering (AV)
Van Dooren Erik, voorzitter	Bestuur en AV, directeur VK Brussel
Castelein Joke	Bestuur en AV, directeur VK West-Vlaanderen
Desair Kristof	Bestuur en AV, directeur VK Vlaams-Brabant
Eeman Joy	Bestuur en AV, directeur VK Oost-Vlaanderen
Opstaele Raf	AV, algemeen directeur RCGG Deinze-Eeklo-Gent op rust
Roofthoofthans Hans	Bestuur en AV, directeur VK Antwerpen
Steverlynck Carine	AV, bestuurder NVAO
Swennen Frederik	AV, Gewoon hoogleraar Personen- en Familierecht UAntwerpen
Vael Marianne	AV, personeelsdirecteur UZ Leuven op rust
Van Holen Frank	AV, directeur Hulpverleningsbeleid Pleegzorg Vlaams-Brabant en Brussel en gastprofessor vakgroep Psychologie aan VUB
Van Loon Katrien	Bestuur en AV, directeur VK Limburg
Vandenplas Yvan	AV, prof. Emeritus, Kindergastroënteroloog UZ Brussel
Vanderhallen Caroline	AV, klinisch psycholoog, psychotherapeut Tessaract

Colofon

Jaarverslag 2025 van de Vertrouwenscentra Kindermishandeling
en het Vlaams Expertisecentrum Kindermishandeling

REDACTIE

Zorgcommunicatie.be

VORMGEVING

Filip Erkens

BEELDEN

Adeline Fiers

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Tim Stroobants, Saintelettesquare 17, 1000 Brussel

www.vertrouwenscentrum-kindermishandeling.be

www.veckvzw.be

info@veckvzw.be

